สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

รายงานการวิจัย
การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Development of Computer-Assisted Instruction on Computer Law for the Students at the Faculty of Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Ladgrabang

รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณี ลีกิจวัฒนะ
อาจารย์ภาไพกาญจน์ อินทร์น้อย

RCH
LG
395
.K5
พ 2737
ฉ.1
เลขหมู่ 121379
เลขทะเบียน
วัน, เดือน, ปี 14 ก.ค. 2555
b. 12000489
i.

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2553
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่องวิจัย การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
Development of Computer–Assisted Instruction on Computer Law for the Students at the Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladgrabang

ทุนการวิจัย งบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2553 จำนวนเงิน 50,000 บาท
ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม 2552 – กันยายน 2553

ผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ และอาจารย์ภาไพกาญจน์ อินทร์น้อย
หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
โทร. 0-2329-8000, 0-2329-8099 ต่อ 6062

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่าบทเรียนนี้จะมีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) ไม่น้อยกว่า 70/70 และนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2553 จำนวน 15 คน เป็นนักศึกษารหัส 53XXXXXX ที่ได้มาโดยการเลือกตามความสะดวกและสมัครใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ และแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าความยากง่าย .23 - .77, ค่าอำนาจจำแนก .20 - .80 และค่าความเชื่อถือได้ KR 20 = .75

ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ตามแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง วิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนโดยใช้สูตร E_1/E_2 และเปรียบเทียบความรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้สถิติการทดสอบทีชนิดสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.11/71.11 ซึ่งไม่น้อยกว่า 70/70 และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ABSTRACT

The purposes of this research were to develop Computer-Assisted Instruction on Computer Law for the students at the Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladgrabang (KMITL) and to compare the knowledge of computer law of students before and after they finished the study by using Computer-Assisted Instruction. The research hypotheses were Computer-Assisted Instruction would have process efficiency/output efficiency (E_1/E_2) not lower than 70/70 and the posttest scores of students' knowledge of computer law would be higher than their pretest scores. The sample consisted of 15 undergraduate students who had the student ID 53XXXXXX at the Faculty of Industrial Education, KMITL in the academic year 2010 which were selected by convenience sampling technique. Research instruments were Computer-Assisted Instruction on Computer Law and the test for knowledge of computer law which had a valid content, difficulty values (p) between .23 to .77, discrimination power values (r) between .20 - .80, and reliability (KR 20) equal to .75.

The research method was an experiment which was conducted among the undergraduate students, the experimental design was one group pretest-posttest design. The efficiency of Computer-Assisted Instruction was analyzed by the formula E_1/E_2. The knowledge of computer law among students was compared by t-test for dependent samples. The results of the research concluded that Computer-Assisted Instruction on computer law gained the efficiency (E_1/E_2) at 79.11/71.11, which was not lower than 70/70, and the posttest scores of students' knowledge of computer law were higher than their pretest scores at .01 significant level, which reached the expected criteria.

คำสำคัญ : บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, กฎหมายคอมพิวเตอร์, นักศึกษา

Keywords : Computer - Assisted Instruction (CAI), Computer Law, Student

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย I

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ II

กิตติกรรมประกาศ III

สารบัญ IV

สารบัญตาราง VI

สารบัญภาพ VII

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 2

1.3 สมมติฐานการวิจัย 2

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย 2

1.5 ขอบเขตของการวิจัย 3

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย 4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 5

2.1 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 5

2.2 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 11

2.3 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 17

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 20

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 24

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 24

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 24

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล 28

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล 28

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 30

4.1 ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 30

4.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ก่อนเรียนกับหลังเรียน 30

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 31

5.1 สรุปผลการวิจัย 31

5.2 อภิปรายผล 32

5.3 ข้อเสนอแนะ 33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บรรณานุกรม 34

ภาคผนวก 36

ภาคผนวก ก ตัวอย่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ 37

ภาคผนวก ข คะแนนทดสอบระหว่างเรียน – หลังเรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ 45

ภาคผนวก ค คะแนนทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ 47

ภาคผนวก ง คำอธิบาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 49

ภาคผนวก จ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ฉบับการ์ตูน 110

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

4.1 ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 30
4.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ก่อนเรียนกับหลังเรียน 30
6.1 คะแนนทดสอบระหว่างเรียน – หลังเรียน 46
6.2 คะแนนทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน 48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

3.1 แผนผังการออกแบบโปรแกรม 25
3.2 โครงสร้างเนื้อหาของบทเรียน 26
3.3 แผนภาพการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง 28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน บางครั้งหากมีผู้ใช้งานกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานได้ตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากปกติ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จก่อความเสียหายให้ผู้อื่น หรือมีลักษณะอันลามก อนาจาร ย่อมส่งผลให้กระทบกระเทือนต่อบุคคล เศรษฐกิจ สังคม หรืออาจมีความรุนแรงต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ขึ้นไว้ ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2550 : Online) เพื่อสร้างมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ นับเป็นกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับแรกของประเทศไทย และเป็นกฎหมายที่ค่อนข้างใหม่จึงควรที่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา จะมีความตื่นตัว สนใจใฝ่เรียนรู้ เพื่อจะได้ทราบข้อกฎหมายที่พึงปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากผลงานวิจัยได้ศึกษาพบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับนี้ในระดับต่ำ (พรรณี ลีกิจวัฒนะ. 2552 : 11) ดังนั้น คณะผู้วิจัยในฐานะคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การมีภาพและเสียง ช่วยให้กระบวนการจำ และสรุปเนื้อหาการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่สามารถโต้ตอบหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนได้ และตอบสนองเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี นับว่าเป็นการเพิ่มทางเลือกอีกทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นรากฐานของการปฏิบัติตนให้ถูกต้องและส่งเสริมการเคารพสิทธิของผู้อื่นอย่างเหมาะสมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) ไม่น้อยกว่า 70/70

2. นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ช่วยตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้มากขึ้น ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงดำเนินการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ โดยมีขั้นตอนที่ดัดแปลงมาจากแนวคิดขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของ พรเทพ เมืองแมน (2544 : 46) และใช้แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ ของ Gagne (THAICAI.com อ้างใน ชมภูนาฏ ชมพูพันธ์. 2545 : 9-17) มาช่วยในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้เป็นกรอบแนวคิดขั้นตอนในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหา
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
3. ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
4. สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
5. ทดลองใช้เบื้องต้นโดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้กับนักศึกษากลุ่มเล็ก
6. ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
7. ดำเนินการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับกลุ่มตัวอย่างจริง
8. วิเคราะห์ประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเปรียบเทียบความรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,870 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

2. ตัวแปรตาม คือ

1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์

1.5.3 เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ เนื้อหาในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. กฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับแรกของประเทศไทย ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ขึ้นไว้ ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2550

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง บทเรียนที่นำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยสอนที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และแบบทดสอบระหว่างเรียน ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อยท้ายหน่วยการเรียนแต่ละหน่วย และแบบทดสอบความรู้หลังเรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนได้ตามความต้องการของตนเอง

3. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง อัตราส่วนของประสิทธิภาพ ของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนระหว่างเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รวมทุกหน่วยการเรียน

E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครบทุกหน่วยการเรียน

4. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง คะแนนที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์

6. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ปรับปรุงมาจากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของพรรณี ลีกิจวัฒนะ (2552) เป็นเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพทั้งด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความยากง่าย (Difficulty) อำนาจจำแนก (Discrimination Power) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ซึ่งเคยใช้ในการวิจัยเพื่อวัดระดับความรู้ของนักศึกษาเมื่อ พ.ศ. 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้คือ

2.1 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

2.2 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.3 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร. 2552 : Online)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ระบบคอมพิวเตอร์” หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ

“ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

“ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลาชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้น มิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบ ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐

(๑) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นในทันทีหรือในภายหลัง และไม่ว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๒) เป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือการบริการสาธารณะ หรือเป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าการกระทำความผิดตาม (๒) เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๓ ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑)(๒) (๓) หรือ (๔)

มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการนำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริต ผู้กระทำไม่มีความผิด ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือ บุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักรและ

(๑) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด ๒
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิด

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้

(๒) เรียกข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมิได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

(๗) ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

(๘) ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ต้องใช้อำนาจ ลักษณะของการกระทำความผิด รายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้ ประกอบคำร้องด้วยในการพิจารณาคำร้องให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็วเมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ก่อนดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาบันทึกเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาบันทึกนั้นให้แก่เจ้าของหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ส่งสำเนาบันทึกรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลแห่งการดำเนินการให้ศาลที่มีเขตอำนาจภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ เพื่อเป็นหลักฐานการทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๘ (๔) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการของเจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเกินความจำเป็น การยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๘ (๘) นอกจากจะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึดหรืออายัดมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐานแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งยึดหรืออายัดไว้เกินสามสิบวันมิได้ ในกรณีจำเป็นที่ต้องยึดหรืออายัดไว้นานกว่านั้น ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอขยายเวลายึดหรืออายัดได้ แต่ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันได้อีกไม่เกินหกสิบวัน เมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดหรืออายัดหรือครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรือถอนการอายัดโดยพลัน หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดตามวรรคห้าให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่กำหนดไว้ในภาคสองลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้อง พร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีคำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีคำสั่งห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นระงับการใช้ ทำลายหรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมขัดข้อง หรือปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทั้งนี้ เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ให้แก่บุคคลใดความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาลพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา ๒๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ และเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อ้างและรับฟังเป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยานได้ แต่ต้องเป็นชนิดที่มิได้เกิดขึ้นจากการจูงใจมีคำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่น

มาตรา ๒๖ ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราวก็ได้ ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการ นับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การใช้บริการสิ้นสุดลง ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๘ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจรับคำร้องทุกข์หรือรับคำกล่าวโทษ และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ ควบคุม ค้น การทำสำนวนสอบสวนและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาที่เป็นอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรัฐมนตรีมีอำนาจร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญ ของการประกอบกิจการ และการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่น ในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควรกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การนำเนื้อหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ฉบับนี้มาพัฒนาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เป็นคำอธิบายเพิ่มเติมโดยท่านพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานศาลอุทธรณ์ภาค 4 (2552 : Online) และในฉบับการ์ตูน ที่เผยแพร่โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร. 2552 : Online) มาช่วยในการพัฒนาให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งทั้ง 2 ฉบับ คณะผู้วิจัยได้แทรกไว้ในภาคผนวกด้วยแล้ว

2.2 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.2.1 ความหมายและประเภทของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541 : 7-12) กล่าวว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction : CAI) หมายถึง สื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์ ในการนำเสนอสื่อประสม ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพกราฟิก แผนภูมิ กราฟ ภาพเคลื่อนไหว วีดิทัศน์และเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนหรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนได้มากที่สุด โดยที่คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะนำเสนอเนื้อหาที่ละหน้า โดยถ่ายทอดเนื้อหาในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและโครงสร้างของเนื้อหา คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภทคือ

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทติวเตอร์ (Tutorial) คือ บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ซึ่งนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียน อาจจะเป็นเนื้อหาใหม่หรือเป็นการทบทวนเนื้อหาเดิม ส่วนใหญ่คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทติวเตอร์ จะมีแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนปนอยู่ด้วย อย่างไรก็ตามผู้เรียนมีอิสระพอที่จะเลือกตัดสินใจว่าจะทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดหรือไม่ อย่างไร หรือว่าจะเลือกเรียนเนื้อหาส่วนไหน เรียงลำดับในรูปแบบใด เพราะการเรียนโดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของตนได้ตามความต้องการของตนเอง

2. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทแบบฝึกหัด (Drill and Practice) คือ บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้ใช้ทำแบบฝึกหัดจนสามารถเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทแบบฝึกหัดเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทที่ได้รับความนิยมมาก โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนหรือเรียนไม่ทันคนอื่น ได้มีโอกาสทำความเข้าใจบทเรียนที่สำคัญได้ โดยที่ผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาอธิบายเนื้อหาเดิมซ้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทการจำลอง (Simulation) คือ บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ที่มีการนำเสนอบทเรียนในรูปของการจำลองแบบ โดยการจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงขึ้นและบังคับให้ผู้เรียนต้องตัดสินใจแก้ปัญหา (Problem-Solving) ในบทเรียนจะมีคำแนะนำเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้เรียนและแสดงผลลัพธ์ในการตัดสินใจ ข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทการจำลอง คือ การลดค่าใช้จ่ายและลดอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

4. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกม (Instruction Game) คือ บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ให้ผู้ใช้มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกมคอมพิวเตอร์ทางการศึกษาเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สำคัญประเภทหนึ่ง เนื่องจากเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่กระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทนี้นิยมใช้กับเด็ก เพื่อเป็นการปูทางให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีกับการเรียนทางคอมพิวเตอร์

5. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทแบบทดสอบ (Testing) คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการจัดการสอน การสร้างแบบทดสอบ การให้คะแนน การคำนวณผลสอบ ข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบทดสอบ คือ การที่ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับโดยทันที (Immediate Feedback) ซึ่งเป็นข้อจำกัดของการทดสอบที่ใช้กันอยู่ทั่วไป นอกจากนี้การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคำนวณผลสอบก็ยังมีความแม่นยำและรวดเร็ว

2.2.2 เทคนิคการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีเทคนิคดังต่อไปนี้

พรเทพ เมืองแมน (2544 : 46) ได้กล่าวถึงแนวคิดและแบบจำลองขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน ในการวางแผนเพื่อการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีส่วนที่ต้องนำมาพิจารณา 3 ประการ ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งโครงสร้างเนื้อหา วัตถุประสงค์ของบทเรียน และความต้องการของผู้เรียน

1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ของบทเรียน เป็นการระบุสิ่งที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะได้รับหลังจากการเรียนบทเรียน

1.3 การกำหนดกิจกรรมการเรียน โดยเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาบทเรียน และความรู้หรือทักษะที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบบทเรียน หลังจากที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และได้กำหนดวัตถุประสงค์ รวมทั้งกิจกรรมการเรียนแล้ว จึงนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบบทเรียน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 การออกแบบบทเรียนขั้นแรก โดยการจัดแบ่งเนื้อหาของบทเรียนออกเป็นหน่วยย่อย ๆ และจัดลำดับของเนื้อหา เพื่อสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ตามธรรมชาติของเนื้อหาบทเรียน แล้วจึงกำหนดเป็นโครงสร้างของบทเรียน

2.2 การเขียนผังงาน โดยการเขียนผังแสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาบทเรียน กิจกรรมการฝึก การประเมินผลการเรียน ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นโครงสร้าง รวมทั้งความสัมพันธ์ของกิจกรรมที่ต้องนำเสนอในบทเรียน เป็นการอธิบายลำดับขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การสร้างสตอรี่บอร์ด เป็นขั้นตอนการออกแบบการนำเสนอเนื้อหาทั้งที่เป็นข้อความ กราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง โดยการออกแบบลักษณะของจอภาพที่ผู้เรียนจะได้เห็นบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ เพียงแต่สตอรี่บอร์ดเป็นการออกแบบลงบนกระดาษ ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับการสร้างสตอรี่บอร์ดสำหรับการผลิตสไลด์ หรือโทรทัศน์นั่นเอง

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างบทเรียน เป็นขั้นตอนของการดำเนินการสร้างบทเรียนโดยการแปลงบทหรือสตอรี่บอร์ดให้เป็นบทเรียนที่สามารถใช้งานได้จริง

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและแก้ไขบทเรียน จะกระทำเมื่อต้องการทราบประสิทธิภาพของบทเรียนที่ได้จัดทำขึ้น ก่อนจะนำไปใช้งาน

2.2.3 หลักการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สำหรับหลักในการออกแบบบทเรียนในปัจจุบันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ นิยมใช้หลักกระบวนการเรียนการสอน 9 ประการของ Robert Gagne โดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ (THAICAI.com อ้างใน ชมภูนาฏ ชมพูพันธ์, 2545 : 9-17) ดังนี้

1. เร้าความสนใจ (Gain Attention)
2. บอกวัตถุประสงค์ (Specify Objective)
3. ทบทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge)
4. นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Present New Information)
5. ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (Guide Learning)
6. กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (Elicit Response)
7. ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Provide Feedback)
8. การประเมินผลการแสดงออก (Assess Performance)
9. สรุปและนำไปใช้ (Review and Transfer)

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. เร้าความสนใจ (Gain Attention) ก่อนที่จะเริ่มเรียนนั้น ผู้เรียนควรได้รับแรงจูงใจ แรงกระตุ้นให้อยากเรียน ดังนั้นบทเรียนจึงควรเริ่มต้นด้วยลักษณะของการใช้ภาพ สี และเสียง หรือการประกอบกันหลาย ๆ อย่างโดยเกี่ยวข้องกับเนื้อหา และมีความน่าสนใจซึ่งจะเป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะศึกษาเนื้อหาไปด้วย ตามลักษณะของบทเรียน CAI หลักในการออกแบบบทเรียนควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) ใช้กราฟิกที่เกี่ยวข้องกับส่วนของเนื้อหาและควรจะมีขนาดใหญ่ ง่ายไม่ซับซ้อน

2) ใช้ภาพเคลื่อนไหวหรือเทคนิคอื่น ๆ ช่วยแสดงการเคลื่อนไหวแต่ควรสั้นและง่าย

3) ควรใช้สีเข้าช่วยโดยเฉพาะสีเขียว แดง และน้ำเงิน หรือสีเข้มอื่นที่ตัดกับสีพื้นชัดเจน

4) ใช้เสียงให้สอดคล้องกับกราฟิก

5) กราฟิกควรจะค้างบนจอภาพจนกระทั่งผู้เรียนกด Key หรือ Space Bar

6) ในกราฟิกดังกล่าวควรบอกชื่อเรื่องบทเรียนไว้ด้วย

7) ควรใช้เทคนิคการเขียนกราฟิกที่แสดงบนหน้าจอได้เร็ว

8) กราฟิกนั้นนอกจากจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาแล้ว ต้องเหมาะสมกับวัยผู้เรียนด้วย

2. บอกวัตถุประสงค์ (Specify Objective) การบอกวัตถุประสงค์ของบทเรียน เป็นการชี้ทางให้ผู้เรียนได้รู้ล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญและเค้าโครงของเนื้อหา และการที่ผู้เรียนทราบถึงโครงร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ หาประโยชน์เชิงพาณิชย์ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหากว้าง ๆ ก่อนการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนผสมผสานแนวคิดในรายละเอียดหรือส่วนย่อยของเนื้อหาให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับเนื้อหาส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้มากขึ้น การชี้แจงวัตถุประสงค์ในบทเรียน CAI นิยมใช้ข้อความสั้น กระชับ และโน้มน้าวใจผู้เรียน ควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) ใช้คำสั้น กระชับ เข้าใจง่าย

2) หลีกเลี่ยงคำที่ยังไม่มีใครรู้จักหรือยากต่อการเข้าใจโดยทั่วไป

3) ไม่ควรกำหนดวัตถุประสงค์หลายข้อเกินไป

4) ผู้เรียนควรมีโอกาสทราบว่าหลังจากจบแล้วจะนำไปใช้ทำอะไรได้บ้าง

5) หากบทเรียนนั้นมีบทเรียนย่อยหลายบทเรียน หลังจากชี้แจงวัตถุประสงค์หลักแล้วควรจะแทรกวัตถุประสงค์ย่อยของแต่ละบทเรียนให้ชัดเจน

6) เทคนิคในการนำเสนอ เช่น แสดงวัตถุประสงค์ทีละข้อ โดยอาจให้กดแป้นพิมพ์เพื่อดูวัตถุประสงค์ข้อต่อไป

7) เพื่อให้วัตถุประสงค์น่าสนใจ อาจใช้กราฟิกง่าย ๆ เช่น กรอบ ลูกศร และรูปทรงเรขาคณิต การใช้ภาพเคลื่อนไหวยังไม่สำคัญ

3. ทบทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge) การทบทวนความรู้เดิมอาจไม่ใช่การทดสอบความรู้ อาจเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดย้อนหลังถึงสิ่งที่เคยรู้มาบ้างแล้ว อาจแสดงด้วยคำอ่านหรือภาพ หรือเป็นการผสมผสานกันแล้วแต่ความเหมาะสม สิ่งที่ผู้พัฒนา CAI ควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) ไม่ควรคาดเดาว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานมาก่อน ซึ่งอาจเท่าหรือไม่เท่ากันก็ได้ ควรทบทวนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพร้อมที่จะรับความรู้ใหม่

2) การทบทวนหรือทดสอบควรให้กระชับและตรงจุด

3) ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนออกจากเนื้อหาใหม่หรือออกจากการทดสอบเพื่อไปศึกษาทบทวนได้ตลอดเวลา

4) หากไม่มีการทดสอบความรู้เดิม ผู้พัฒนาบทเรียนควรหาทางกระตุ้นให้ผู้เรียนย้อนไปคิดในสิ่งที่เคยเรียนรู้หรือมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว

5) การกระตุ้นให้ย้อนคิดอาจมีภาพประกอบคำพูด จะทำให้น่าสนใจมากขึ้น

4. นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Present New Information) หลักสำคัญของการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือการใช้ภาพกราฟิกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา คำอธิบายที่ได้ใจความ เข้าใจและมีความคงทนในการจดจำ ดีกว่าการใช้ตัวอักษรอย่างเดียว ภาพช่วยอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมให้ง่ายต่อการรับรู้ เช่น การใช้แผนภูมิ แผนภาพ อย่างไรก็ตามการใช้ภาพประกอบควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) ไม่ควรมีรายละเอียดมากเกินไป

2) ใช้เวลาไม่มากเกินไป เช่น ปรากฏช้า

3) ต้องมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหา

4) สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย

5) เหมาะสมกับเทคนิคการออกแบบ เช่น ความสมดุลในการจัดวาง

และในส่วนที่เป็นตัวอักษรหรือคำอธิบายนั้น ในแต่ละกรอบไม่ควรมีมากเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้เรียนเบื่อที่ต้องอ่านไม่ต่างจากการอ่านหนังสือ การนำเสนอในส่วนคำอธิบายจึงซึ่งควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ใช้ภาพประกอบการนำเสนอเนื้อหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นเนื้อหาที่สำคัญ

2) ใช้แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ สัญลักษณ์ หรือภาพเปรียบเทียบ

3) การนำเสนอเนื้อหาที่ยากและซับซ้อนควรใช้ตัวชี้แนะ (Cue) ในส่วนของข้อความสำคัญซึ่งอาจเป็นการขีดเส้นใต้ การตีกรอบ การกระพริบ การเปลี่ยนสีพื้น การโยงลูกศร หรือการใช้สีเป็นต้น

4) ไม่ควรใช้กราฟิกที่เข้าใจยากและไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

5) จัดรูปแบบการอ่านให้น่าอ่าน หากเนื้อหายาวควรจัดกลุ่มคำอ่านให้จบเป็นตอน

6) ยกตัวอย่างที่เข้าใจง่าย

7) หากการแสดงกราฟิกของเครื่องที่ใช้มีความล่าช้า ควรนำเสนอเฉพาะที่จำเป็น

8) หากเป็นจอสีไม่ควรใช้เกิน 3 สีในแต่ละเฟรม (รวมทั้งสีพื้น) ไม่ควรเปลี่ยนสีไปมาโดยเฉพาะสีหลักของตัวอักษร

9) คำที่ใช้ควรเป็นคำที่คุ้นเคย เข้าใจตรงกัน เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

10) ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำอย่างอื่นแทนที่จะให้กด Space Bar อย่างเดียว

5. ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (Guide Learning) การจัดระบบเนื้อหาที่ดีจะทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้ดี ซึ่งการเรียนรู้ที่กระจ่างชัด (Meaningful Learning) จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์และตีความเนื้อหาใหม่บนพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์เดิม รวมเป็นความรู้ใหม่ การออกแบบบทเรียนจึงจำเป็นต้องส่งเสริมการเรียนรู้ที่กระจ่างชัด ซึ่งในบางเนื้อหา อาจใช้หลักของ “Guided Discovery” หมายถึงการพยายามให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผล ค้นคว้า และวิเคราะห์คำตอบได้ด้วยตัวเอง โดยการออกแบบบทเรียนที่มีลักษณะค่อย ๆ ชี้แนะจากจุดกว้าง ๆ และแคบลงจนผู้เรียนหาคำตอบได้เอง ซึ่งควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าความสัมพันธ์ของเนื้อหาความรู้ และช่วยให้เห็นว่าสิ่งย่อยนั้นมีความสัมพันธ์กับสิ่งใหญ่อย่างไร

2) แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสิ่งใหม่กับสิ่งที่ผู้เรียนมีประสบการณ์อยู่แล้ว

3) พยายามให้ตัวอย่างที่แตกต่างกันออกไปเพื่อช่วยอธิบายแนวคิดใหม่ให้ชัดเจนมากขึ้น

4) ให้ตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องเพื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่ถูกต้อง

5) การเสนอเนื้อหาที่ยาก ควรให้ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม ถ้าเนื้อหาไม่ยากให้เสนอตัวอย่างจากนามธรรมในลักษณะที่เป็นรูปธรรม

6) กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้และประสบการณ์เดิม

6. กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (Elicit Response) การเรียนรู้จะเกิดประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด เกี่ยวข้องกับระดับและขั้นตอนของการประมวลผลข้อมูล หากผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมคิดร่วมกิจกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา การถาม การตอบ การจำ ย่อมจะดีกว่าเรียนโดยการอ่านหรือการคัดลอกข้อความจากผู้อื่นเพียงอย่างเดียว ซึ่งคอมพิวเตอร์มีข้อดีคือ มีกิจกรรมได้หลายลักษณะ การแสดงความคิดเห็น การเลือก และการโต้ตอบ ซึ่งการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความจำดีขึ้น ควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) พยายามให้ผู้เรียนได้ตอบสนองด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งตลอดการเรียนด้วยบทเรียน

2) ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพิมพ์คำตอบหรือข้อความสั้น ๆ เพื่อเรียกความสนใจ

3) ไม่ควรให้ผู้เรียนพิมพ์คำตอบที่ยาวเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ถามคำถามเป็นช่วง ๆ ตามความเหมาะสม

5) เร้าความคิด และจินตนาการด้วยคำถาม

6) ไม่ควรถามครั้งเดียวหลายคำถาม หรือคำถามเดียวแต่มีหลายคำตอบ

7) หลีกเลี่ยงการตอบสนองซ้ำ ๆ หลายครั้งเมื่อทำผิด เมื่อผิด 1-2 ครั้ง ควรให้ Feedback และเปลี่ยนทำกิจกรรมอย่างอื่นต่อไป

8) การตอบสนองที่มีผิดพลาดบ้างด้วยความเข้าใจผิด เช่น การพิมพ์ตัว L กับเลข 1 หรือ Space ในการพิมพ์ อาจเกินหรือขาดหาย บางครั้งใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ ควรอนุโลม

9) ควรจะแสดงการตอบสนองของผู้เรียนบนเฟรมเดียวกับคำถามและ Feedback ควรอยู่บนเฟรมเดียวกันด้วย

7. ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Provide Feedback) บทเรียน CAI นั้น จะกระตุ้นความสนใจจากผู้เรียนมากขึ้น หากบทเรียนมีความท้าทาย ซึ่งการให้ข้อมูลย้อนกลับควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) ให้ Feedback ทันทีหลังจากที่ผู้เรียนตอบสนอง

2) บอกให้ผู้เรียนทราบว่าตอบถูกหรือผิด

3) แสดงคำถาม คำตอบ และ Feedback บนเฟรมเดียวกัน

4) ใช้ภาพง่ายที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

5) หลีกเลี่ยงผลทางภาพ (Visual Effects) หรือการให้ Feedback ที่ตื่นตาหากทำผิด

6) อาจใช้กราฟิกที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา หากภาพที่เกี่ยวข้องไม่สามารถหาได้จริง ๆ

7) ใช้เสียงไต่ขึ้นสูงสำหรับคำตอบที่ถูกต้อง และไล่ลงต่ำหากตอบผิด

8) ให้คำตอบที่ถูกต้องหลังจากผู้เรียนทำผิด 1-2 ครั้ง

9) ใช้การให้คะแนนหรือภาพบอกความใกล้-ไกลจากเป้าหมาย

10) สุ่ม Feedback เพื่อเร้าความสนใจ

8. ทดสอบความรู้ใหม่ (Assess Performance) การทดสอบความรู้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อาจเป็นการทดสอบระหว่างเรียน หรือทดสอบท้ายบทเรียนก็ได้ การออกแบบที่มีการทดสอบควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) ต้องแน่ใจว่าสิ่งที่ต้องการวัดนั้นตรงกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน

2) ข้อทดสอบ คำตอบ และ Feedback อยู่บนเฟรมเดียวกัน

3) หลีกเลี่ยงการให้ผู้เรียนพิมพ์คำตอบที่ยาวเกินไป นอกจากว่าเป็นการทดสอบเรื่องการพิมพ์

4) ให้ผู้เรียนตอบครั้งเดียวในแต่ละคำถาม หากใน 1 คำถาม มีคำถามย่อยให้แยกเป็นหลาย ๆ คำถาม

5) แจ้งผู้เรียนให้ทราบว่า ควรตอบคำถามด้วยวิธีใด เช่น ให้ถูกให้กด T ถ้าผิดให้กด F เป็นต้น

6) แจ้งให้ผู้เรียนทราบว่ามีตัวเลือกอื่น ๆ อะไรอีกบ้าง เช่น เมนูช่วยเหลือ

7) คำนึงถึงความแม่นยำ เที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ

8) ถ้าคำตอบไม่ชัดเจน หรือพิมพ์ผิดพลาดเล็กน้อย ไม่ควรตัดสินว่าผิด

9) ไม่ควรทดสอบโดยใช้ข้อเขียนอย่างเดียว ควรมีภาพประกอบอย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

9. สรุปและนำไปใช้ (Review and Transfer) ขั้นสุดท้ายเป็นการสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นการทบทวนก่อนจบบทเรียน อาจเป็นการแนะนำการนำความรู้ไปใช้หรือแนะนำการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1) บอกผู้เรียนว่าความรู้ใหม่สัมพันธ์กับความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนคุ้นเคยอย่างไร

2) ทบทวนแนวคิดที่สำคัญเพื่อเป็นการสรุป

3) เสนอแนะสถานการณ์ที่ความรู้ใหม่อาจถูกนำไปใช้ประโยชน์

4) บอกผู้เรียนถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อเนื่อง

ขั้นตอนของ Gagne เป็นเทคนิคช่วยในการออกแบบบทเรียนได้กว้าง ดังนั้นจึงอยู่ที่ผู้พัฒนาบทเรียนจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับระดับของผู้เรียนและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

การศึกษาแนวคิดด้านการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คณะผู้วิจัยได้นำแนวความคิดของ พรเทพ เมืองแมน และ 9 ประการของกระบวนการเรียนการสอนของ Gagne มาใช้ในการออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

2.3 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ (2536 : 28) ให้ความหมายประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ว่า เป็นความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวังไว้เมื่อพิจารณาบทเรียน จากความหมายดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่า ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้มีประสิทธิภาพต้องประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนรู้ เกณฑ์มาตรฐาน และการประเมินเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะให้เกิดประสิทธิภาพได้ กระบวนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นมีขั้นตอนและวิธีการที่สามารถศึกษาได้ทั่วไป

พื้นฐานของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มาจากบทเรียนโปรแกรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการและทฤษฎีของการสร้างบทเรียน ที่มุ่งเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์หรือมีส่วนร่วมของผู้เรียน และมีการทราบผลการกระทำ รวมถึงการเสริมแรง ประสิทธิภาพที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน แสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น 70/70, 80/80, 85/85, 90/90 เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงพิจารณาที่ประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เช่นเดียวกับการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรมและการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
121379

2.3.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การคำนวณหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยทั่วไป ใช้วิธีการเดียวกับการคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ซึ่ง ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2521 : 136) ได้แสดงวิธีการในการคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \qquad (2.1)$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \qquad (2.2)$$

เมื่อ E_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนที่ตอบถูกจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ (ประสิทธิภาพของกระบวนการ)

E_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนที่ตอบถูกจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2.3.2 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์นั้น มีลักษณะเช่นเดียวกันกับการประสิทธิภาพของชุดการสอน ซึ่งชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2521 : 122) กล่าวถึงการนำชุดการสอนไปหาประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการตามขั้นตอน ได้ดังนี้

1. การทดลองแบบเดี่ยว คือ ทดลองกับผู้เรียนครั้งละหนึ่งคน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง นำผลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น ตามปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาก

2. การทดลองแบบกลุ่ม คือ ทดลองกับผู้เรียน 6 – 10 คน โดยใช้เด็กอ่อนและเก่งคละกัน นำผลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. การทดลองภาคสนาม คือ ทดลองใช้จริงกับผู้เรียนทั้งชั้น นำผลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 เกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2521 : 122) ได้กล่าวว่าการหาประสิทธิภาพ หมายถึง การนำชุดการสอนไปทดลองใช้แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยการนำผลลัพธ์จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทั้งหมดทำได้จากคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการหรือ E_1 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทั้งหมดทำได้จากคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือ E_2 ดังนั้น เกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงแสดงไว้ใน ลักษณะ E_1/E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เช่น 80/80 หมายความว่าในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 และเมื่อเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

ในกรณีที่ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากมีตัวแปรที่ควบคุมไม่ได้เช่น สภาพห้องเรียน ความพร้อมของผู้เรียน บทบาท และความชำนาญในการใช้ชุดการสอนของครูเป็นต้น อาจอนุโลมให้มีระดับความผิดพลาดได้ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ประมาณ 2.5% ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นอาจกำหนดไว้ 3 ระดับคือ

สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกิน 2.5% ขึ้นไป

เท่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5%

ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5% จึงถือว่ามีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

สำหรับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ ในครั้งนี้ได้ทำการประเมินผลและแก้ไขบทเรียนโดยประเมินเป็นแบบกลุ่มเล็ก 10 คน แล้วจึงปรับปรุงแก้ไขเพื่อประเมินภาคสนาม และกำหนดเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน E_1/E_2 ไว้ไม่น้อยกว่า 70/70

อนึ่ง ในการหาประสิทธิภาพโดยทั่วไปมักจะกำหนดเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพ E_1/E_2 ไว้ที่ระดับ 80/80 ขึ้นไป แต่เนื่องจากบทเรียนนี้เป็นบทเรียนเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ซึ่งเสนอเนื้อหาความรู้ใหม่และเป็นความรู้ด้านกฎหมาย ซึ่งอาจจะทำความเข้าใจได้ยากสำหรับบุคคลทั่วไปและผู้เรียนที่ไม่ใช่นักศึกษาด้านกฎหมายซึ่งอาจไม่ค่อยคุ้นเคยกับความรู้ประเภทนี้มากนัก อีกทั้งผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่านักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์โดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 31.80 ซึ่งเป็นความรู้ในระดับต่ำ (พรรณี ลีกิจวัฒนะ. 2552 : 11) ในการวิจัยครั้งนี้จึงตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนที่ยอมรับได้ไว้เพียง 70/70 ซึ่งไม่สูงจนเกินไป เนื่องจากคณะผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาสื่อใหม่ ๆ ที่เป็นทางเลือกให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้กฎหมายคอมพิวเตอร์มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ชมภูนาฏ ชมภูพันธ์ (2547 : 39-40) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ที่มาของโขน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเลย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ที่มาของโขน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเลย ที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเลย ที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ที่มาของโขน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเลย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสุนทรียภาพของชีวิต ภาคเรียนที่ 1/2547 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 40 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ที่มาของโขน เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .28-.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .24-.65 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .78 2) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ที่มาของโขน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภท Tutorial มีคำถามแทรกอยู่เพื่อให้ผู้เรียนตอบสนอง ถ้าตอบถูกจะมีการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการเสริมแรงทันที ถ้าตอบผิดจะให้ผู้เรียนตอบใหม่ 2 ครั้ง ถ้ายังตอบผิดอีกจึงเฉลย เมื่อเรียนจบจะมีการแสดงผลการเรียนของผู้เรียนให้ทราบทันที โดยมีการสรุปข้อที่ตอบถูกและตอบผิด จำนวนครั้งที่ตอบ เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกหัดแต่ละข้อ รวมถึงเวลาที่ใช้ในการเรียนทั้งหมด บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.42/80.33 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .69 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ที่มาของโขน กับกลุ่มตัวอย่างโดยการนำแบบทดสอบไปทดสอบล่วงหน้า 2 สัปดาห์ และดำเนินการทดลองโดยให้ผู้เรียนเรียนจากเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ด้วยตนเอง และให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังจากเรียนเนื้อหาเสร็จทันที และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษามีการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้น และบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ธนาวุฒิ ประกอบผล (2547 : 58-59) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ เรื่อง ระบบตัวเลขและโครงสร้างคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 20 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลาก โดยมีระดับความยากง่ายของข้อสอบ จำนวน 20 ข้อ อยู่ระหว่าง .33 – .90 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .06 – .46 และค่าความเชื่อมั่น .83 นอกจากนี้ได้หาประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผลลัพธ์ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.75 คะแนน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.75 คะแนน ซึ่งเมื่อนำสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ t-test แบบ Dependent Samples ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกันมาทดสอบ ผลปรากฏว่าคะแนนจากการใช้แบบทดสอบวัดประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้มีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น เมื่อได้ทบทวนบทเรียนด้วยบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในการวิจัยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 81.89/88.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ลัฐิกา ผาบไชย (2549 : 44-45) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำไทยสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำไทยสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีต่อการเรียนหลักภาษา เรื่อง คำไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นนักเรียนโรงเรียนด่านแม่คำมันที่กำลังเรียนช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 1/2549 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 20 คน วิธีดำเนินการทดลองผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง โดยกลุ่มทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อ 1 คน วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพโดยนำผลการทดสอบระหว่างเรียนและผลการทดสอบหลังเรียนไปหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และวิเคราะห์ความพึงพอใจโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำไทยสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.83/81.75 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนหลักภาษาเรื่องคำไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับพอใจมาก

สรุปได้ว่าคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำไทยสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้

วิไลพร วรจิตตานนท์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการทบทวนวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ เรื่อง คุณภาพของแบบทดสอบ สำหรับนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นมหาบัณฑิตและนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่เคยเรียนวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ เรื่อง คุณภาพของแบบทดสอบ จำนวน 9 คน โดยเลือกตามสะดวก ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ เรื่อง คุณภาพของแบบทดสอบ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 96.15/96.29 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

พรรณี ลีกิจวัฒนะ และสุวรรณา อินทร์น้อย (2550 : 36-37) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาสถิติเพื่อการวิจัย เรื่อง การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาสถิติเพื่อการวิจัย เรื่อง การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ที่มีประสิทธิภาพ โดยตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่าบทเรียนนี้จะมีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) ไม่น้อยกว่า 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2550 ที่เคยเรียนวิชาสถิติเพื่อการวิจัย เรื่อง การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางมาแล้ว โดยเลือกตามความสะดวกจำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาสถิติเพื่อการวิจัย เรื่อง การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติเพื่อการวิจัย เรื่อง การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ดำเนินการทดลองใช้บทเรียนกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ตามแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการวัดเฉพาะหลังให้สิ่งทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโดยใช้สูตร E_1/E_2 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาสถิติเพื่อการวิจัย เรื่อง การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.11/86.31 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สุวรรณา เบ็งทอง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง ส่วนประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนแก่งคอย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง ส่วนประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ ให้มีคุณภาพในระดับดีขึ้นไป และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ไม่น้อยกว่า 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ม.1) โรงเรียนแก่งคอย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ภาคเรียนที่ 2/2548 ที่เคยเรียนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่องส่วนประกอบของระบบคอมพิวเตอร์มาแล้ว ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง ส่วนประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.61 และด้านเทคนิคการผลิตสื่ออยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.33 ประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/82.67 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

งานวิจัยต่างประเทศ

Jackson K.K. Wong and Cecilia W.P. Li-Tsang (2007 : 54-59) ทำการศึกษานำร่องเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกทักษะการพิมพ์สำหรับผู้มีความบกพร่องทางจิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางจิต อายุ 18 เข้าร่วมการศึกษานำร่องนี้ แต่ละคนจะได้รับการอบรมด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกทักษะการพิมพ์ สัปดาห์ละครั้ง โดยในแต่ละครั้งจะใช้เวลา 90 นาที รวมทั้งหมด 3 สัปดาห์ ซึ่งจะมีการประเมินความสามารถในการพิมพ์ก่อนเข้าอบรม และประเมินผลหลังการอบรม การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความเร็วและความแม่นยำในการพิมพ์จะใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ one-way ANOVA ผลการศึกษาพบว่าความเร็วและความแม่นยำในการพิมพ์ของผู้เข้าร่วมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ < .001 ซึ่งจากผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าบทบาทของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเพิ่มสมรรถภาพให้กับผู้มีความบกพร่องทางจิตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Nasser Saleh Al-Mansour and Ra'ed Abdulgader Al-Shorman (2009 : 287-294) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย King Saud ประเทศซาอุดิอาระเบีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย King Saud ซึ่งสร้างบทเรียนโดยคณะนักวิจัย สุ่มตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัย King Saud จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดำเนินการเก็บข้อมูลในระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยวัดผลจากการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน อย่างเสมอภาคกันทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อได้เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ ยังได้ศึกษางานวิจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ดังนี้

พรรณี ลีกิจวัฒนะ (2552 : 13-15) ทำการวิจัยเรื่องความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามภาควิชา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา จำนวน 257 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น เก็บรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษา 2551 โดยใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าความยากง่าย (p) .23 - .77, ค่าอำนาจจำแนก (r) .20 - .80 และค่าความเชื่อถือได้ .75 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำทั้งโดยภาพรวม (ร้อยละ 31.80) และจำแนกเป็นรายภาควิชา (ร้อยละ 32.87, 30.90 และ 30.60 ตามลำดับ) 2) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาไม่แตกต่างกันระหว่างภาควิชา ทั้ง 3 ภาควิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และงานวิจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อทางการศึกษาที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี ผู้พัฒนาบทเรียนจะต้องออกแบบให้เหมาะกับลักษณะเนื้อหาความรู้ และระดับของผู้เรียน บทเรียนควรมีลักษณะเป็นสื่อประสม (Multimedia) คือผสมผสาน ภาพนิ่ง สี เสียง และภาพเคลื่อนไหว อย่างดึงดูดใจ มีการให้ตัวอย่างที่ชัดเจน ใช้เวลาพอสมควร ผนวกกับผลจากการวิจัยเรื่องความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่พบว่าอยู่ในระดับต่ำ จึงควรส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ให้กับนักศึกษา คณะผู้วิจัยจึงใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนรู้อีกทางเลือกหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์มากขึ้น ซึ่งช่วยให้ได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติตนและส่งเสริมการเคารพสิทธิของผู้อื่นในสังคมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ มีวิธีการในการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การดำเนินการทดลอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,870 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2553 โดยเลือกตามความสะดวกและสมัครใจ จำนวน 15 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

2. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ (ปรับปรุงจากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของพรรณี ลีกิจวัฒนะ. 2552)

3.2.2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นเครื่องมือที่นำเสนอเนื้อหาให้แก่นักศึกษา โดยมีลำดับขั้นตอนการพัฒนาที่ดัดแปลงจาก พรเทพ เมืองแมน (2544 : 46) และ Gagne (THAICAI.com อ้างใน ชมภูนาฏ ชมพูพันธ์, 2545 : 9-17) ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหา โดยการศึกษาจากโครงสร้างของเนื้อหาในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

1) ส่วนนำ เป็นเนื้อหาสาระที่ไม่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

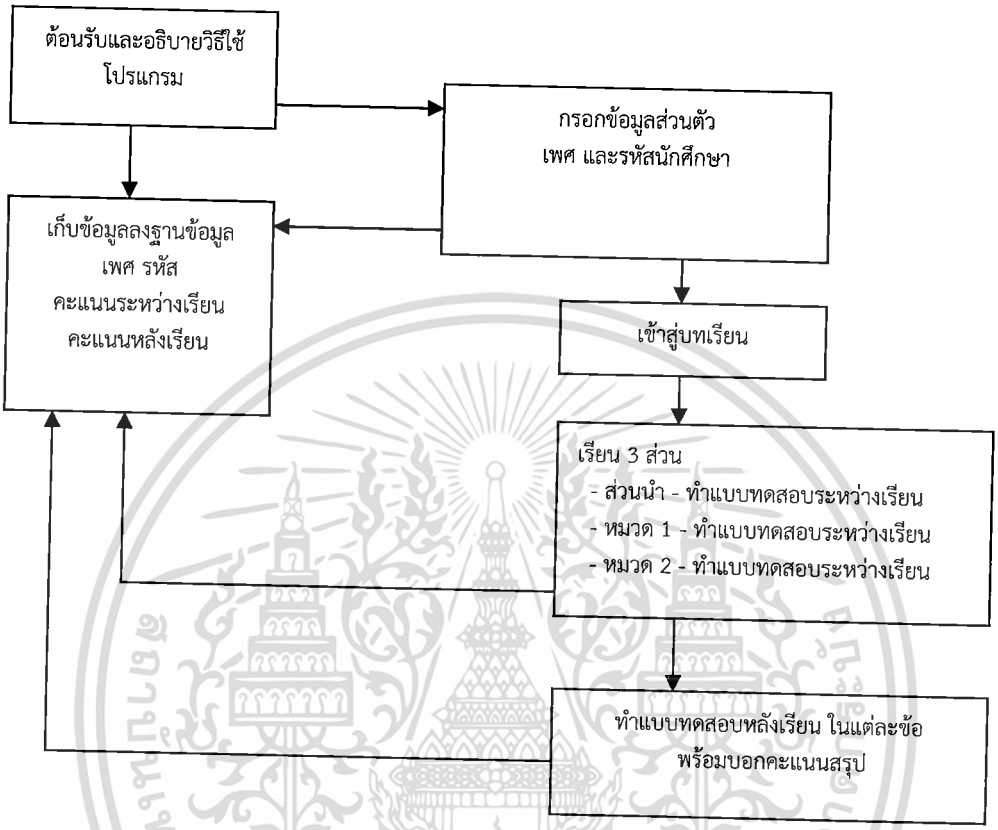
2) หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

3) หมวด 2 พนักงานเจ้าหน้าที่

2. กำหนดวัตถุประสงค์หลักของบทเรียนและวัตถุประสงค์ย่อยของหน่วยการเรียนทั้ง 3 หน่วยการเรียน

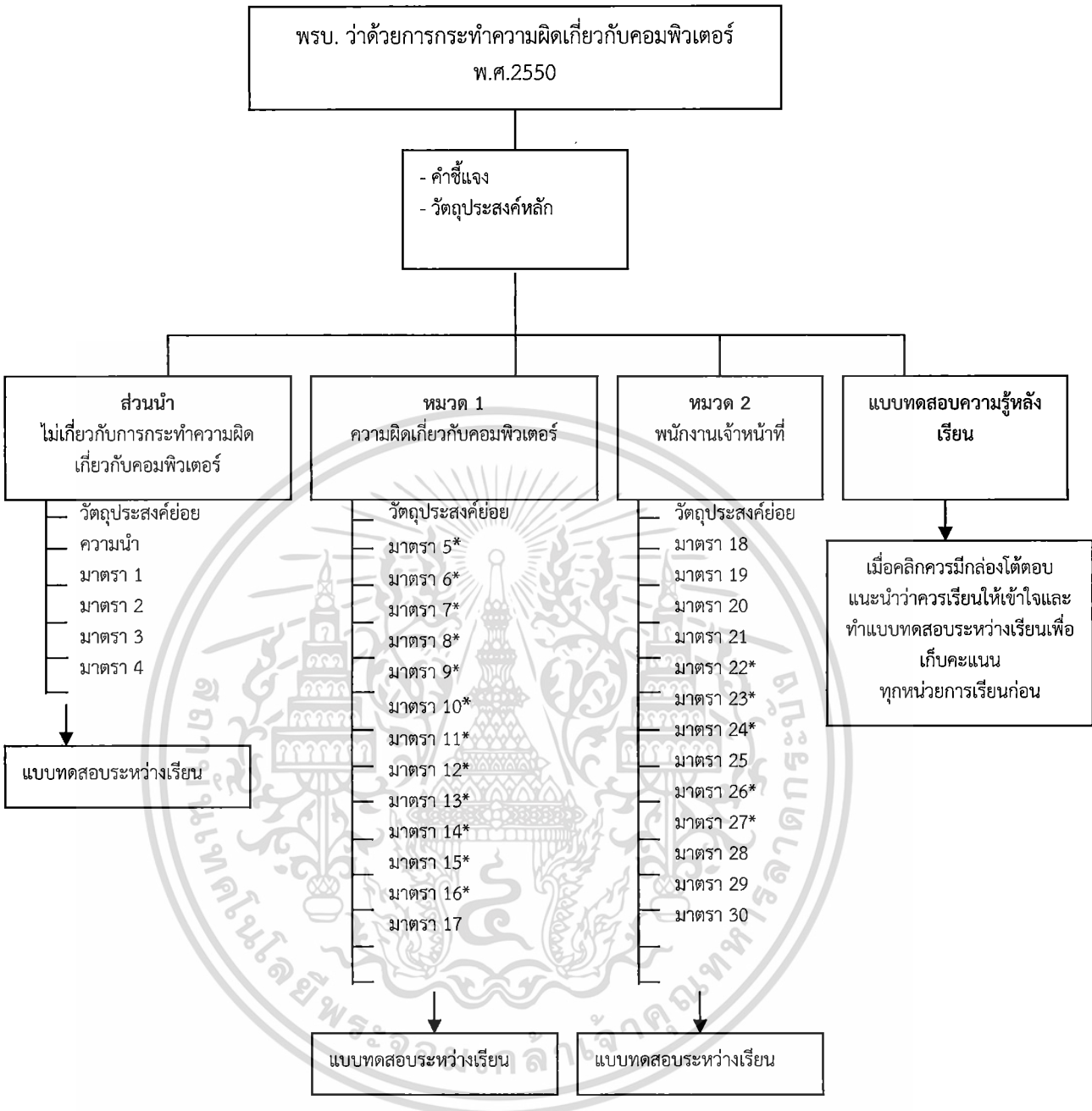
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ โดยมีแผนผังการออกแบบโปรแกรม (Flow chart) ดังภาพที่ 3.1 และเขียนบทดำเนินเรื่อง (Story Board) ของบทเรียน ดังภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.1 แผนผังการออกแบบโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

* มาตราที่ปรากฏระวางโทษ (17 มาตรา)

ภาพที่ 3.2 โครงสร้างเนื้อหาของบทเรียน

4. สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5. ทดลองใช้เบื้องต้น โดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างเสร็จแล้วไปใช้กับนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของบทเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความถูกต้องของเนื้อหา ความชัดเจนของการนำเสนอเนื้อหา ความชัดเจนของภาพและเสียง โดยผู้วิจัยสังเกต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรม สัมภาษณ์ และบันทึกข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งมีความคิดเห็นและคำแนะนำจากนักศึกษาที่ทดลองใช้ดังต่อไปนี้

1) ด้านเนื้อหา ควรยกตัวอย่างการวิเคราะห์ เปรียบเทียบในแต่ละมาตราเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น ควรตรวจความถูกต้องของการสะกด

2) ด้านความน่าสนใจ ควรปรับปรุงเสียงประกอบ เสียงบรรยาย และภาพเคลื่อนไหวให้มากขึ้น (กราฟิก) ควรเพิ่มความสวยงาม

3) ด้านความชัดเจนของตัวอักษร ควรปรับขนาดและสีตัวอักษร สีพื้นหลัง

4) ด้านความสะดวกต่อการใช้งาน ควรเพิ่มคำอธิบายวิธีใช้โปรแกรมให้เป็นลำดับในแต่ละขั้นตอน ง่ายต่อการเข้าถึง แสดงปุ่มกดชัดเจน เมนูครบถ้วนใช้งานง่าย

5) ด้านแบบทดสอบ ควรเพิ่มการสรุปคะแนนและเฉลยคำตอบให้ชัดเจน

6) ด้านการเปลี่ยนหัวข้อ/หน่วยการเรียน เมื่อจบหน่วยการเรียนและทำแบบทดสอบแล้วควรเปลี่ยนหน้า/หน่วยการเรียนแบบอัตโนมัติ ไม่ควรย้อนกลับมาหน้าเดิม หรือมีข้อความแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าต้องทำอย่างไรต่อไป

7) ด้านเวลา ควรเพิ่มเวลาในการเรียนและการทำแบบทดสอบ

นอกจากนี้คณะผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดลองใช้เบื้องต้นมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ ได้ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 78.00/56.00 ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ คณะผู้วิจัยจึงนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ จากนักศึกษามาทำการปรับปรุงแก้ไขบทเรียน

6. ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

7. ดำเนินการทดลอง โดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน

8. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเปรียบเทียบความรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน

3.2.3 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของพรรณี ลีกิจวัฒนะ (2552) ที่ใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษาระดับความรู้ของนักศึกษาเมื่อ พ.ศ. 2552 มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการวิจัยที่มีคุณภาพเนื่องจากผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ทั้งด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การตรวจสอบความยากง่าย (Difficulty) มีค่าความยากง่าย .23 - .77, อำนาจจำแนก (Discrimination Power) มีค่าอำนาจจำแนก .20 - .80, และความเชื่อถือได้ (Reliability) มีค่าความเชื่อถือได้ KR 20 = .75

การปรับปรุงแบบทดสอบในครั้งนี้ เป็นเพียงการปรับเปลี่ยนคำและข้อความให้สั้นและกะทัดรัดมากขึ้น โดยยังคงมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเช่นเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับปริญญาตรี รหัสนักศึกษา 53XXXXXX คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 15 คน ตามแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (พรรณี ลีกิจวัฒนะ. 2553 : 287) ดังภาพที่ 3.3 ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	วัดก่อน	ให้สิ่งทดลอง	วัดหลัง
E	T_1	X	T_2

ภาพที่ 3.3 แผนภาพการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง

E แทน กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลอง

T_1 แทน การทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ก่อนเรียน

X แทน การให้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

T_2 แทน การทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์หลังเรียน

ในการทดลองครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการเรียนประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

(1) หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สูตรดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2521 : 136)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \qquad (3.1)$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \qquad (3.2)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบระหว่างเรียนท้ายหน่วยการเรียนรวมทุกหน่วยการเรียน

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบความรู้หลังเรียนครบทุกหน่วยการเรียนแล้ว

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักศึกษาทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างเรียนรวมทุกหน่วยการเรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของนักศึกษาทุกคนที่ทำได้จากแบบทดสอบความรู้

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียนท้ายหน่วยการเรียนรวมทุกหน่วยการเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบความรู้หลังเรียนครบทุกหน่วยการเรียนแล้ว

N แทน จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

(2) ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการเปรียบเทียบค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) กับเกณฑ์ 70/70 โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ ±2.5 คะแนน ทั้ง E_1 และ E_2

3.4.2 การเปรียบเทียบความรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน

เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สถิติการทดสอบทีชนิดสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples) ซึ่งมีสูตรดังนี้ (พรรณี ลีกิจวัฒนะ. 2553 : 272)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, \quad df = n - 1 \qquad (3.9)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติ t

D แทน ผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาแต่ละคน

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนแต่ละคู่

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาแต่ละคนยกกำลังสอง

n แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

df แทน ค่าระดับความเป็นอิสระ ของสถิติ t

กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ก่อนเรียนกับหลังเรียน

4.1 ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 4.1 ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่สอบได้ (n=15)		ประสิทธิภาพ (E_1/E_2)
		ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ค่าเฉลี่ยร้อยละ ($\overline{X}$%)	
ระหว่างเรียน	15	11.87	79.11 (E_1)	79.11/71.11
หลังเรียน	30	21.33	71.11 (E_2)	

จากตารางที่ 4.1 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.11/71.11 ซึ่งไม่น้อยกว่า 70/70 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

4.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่สอบได้ (n=15)		t
		ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	
ก่อนเรียน	30	11.53	2.95	-15.84*
หลังเรียน	30	21.33	1.68	

*$p < .01$

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยที่ก่อนเรียนนักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.53 คะแนน และหลังเรียนนักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.33 คะแนน ซึ่งเมื่อนำสถิติ t-test for Dependent Samples มาทดสอบเปรียบเทียบ ผลปรากฏว่าความรู้ของนักศึกษาหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีบทสรุปดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) ไม่น้อยกว่า 70/70

2. นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,870 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2553 โดยเลือกตามความสะดวกและสมัครใจ จำนวน 15 คน

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ ที่คณะผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

2. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ปรับปรุงจากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ของพรรณี ลีกิจวัฒนะ (2552) ที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) มีค่าความยากง่าย (Difficulty) .23 - .77, ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) .20 - .80, และค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) KR 20 = .75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2553 ตามแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (พรรณี ลีกิจวัฒนะ. 2553 : 287)

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน โดยใช้สูตร E_1/E_2 และเปรียบเทียบค่า E_1/E_2 ที่คำนวณได้กับเกณฑ์ 70/70 โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ ±2.5 คะแนน

5.1.7 สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.11/71.11 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 15 คน พบว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.11/71.11 และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ โดยการดำเนินการหลายขั้นตอนอย่างมีระบบ ให้มีลักษณะการใช้งานที่ง่าย และเรียงลำดับเนื้อหาตามหลักการออกแบบบทเรียน นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ในแต่ละหัวข้อย่อยตามความต้องการ โดยไม่สับสน มีการกำหนดขนาดและสีของตัวอักษร จัดวางรูปภาพให้เหมาะสม บทเรียนได้ผ่านการทดลองใช้เบื้องต้นกับนักศึกษา และแก้ไขตามคำแนะนำของนักศึกษา ก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง ดังนั้นเมื่อนำบทเรียนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง จึงทำให้บทเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

นอกจากนี้พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการมีค่าสูงกว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ อาจเนื่องจากมีความยืดหยุ่นในการเรียนแต่ละหน่วยการเรียน คือ สามารถเรียนซ้ำจนกว่าจะเข้าใจแล้วจึงทำแบบทดสอบท้ายหน่วยได้ทันที ส่วนการทำแบบทดสอบความรู้หลังเรียน เป็นการทดสอบความรู้ที่ครอบคลุมเนื้อหาโดยรวม นักศึกษาจึงอาจมีความสับสนและลืมเนื้อหาบางส่วน เป็นเหตุให้ประสิทธิภาพของกระบวนการสูงกว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณา เบ็งทอง (2549) ที่ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง ส่วนประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนแก่งคอย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/82.67 และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นสื่อการเรียนที่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ ได้ตามความต้องการ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และเพื่อเป็นรากฐานของการปฏิบัติตนให้ถูกต้องและส่งเสริมการเคารพสิทธิของผู้อื่นอย่างเหมาะสมต่อไป

2. หากต้องการให้นักศึกษามีความรู้มากยิ่งขึ้น อาจเพิ่มระยะเวลาในการเรียน หรือให้เรียนซ้ำได้หลายครั้ง หรือให้เรียนตามอัธยาศัย

3. ผู้สอนควรนำไปใช้สอนสอดแทรกในรายวิชาหรือในหลักสูตรฝึกอบรมที่มีความเกี่ยวข้องกัน

4. สถาบันการศึกษาควรนำไปใช้เป็นสื่อทางเลือกเพื่อให้นักศึกษาใช้เรียนรู้ตามอัธยาศัย

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในเนื้อหาอื่น ๆ ทั้งด้านความรู้ทั่วไป และเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีสื่อใหม่ ๆ ใช้ในการเรียนรู้

2. การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อาจเพิ่มความสามารถในการเข้าถึง เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. 2536. **เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2550. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : http://www.mict.go.th [สืบค้นเมื่อ 24 มกราคม พ.ศ.2553]

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2550. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ฉบับการ์ตูน.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : http://www.mict.go.th [สืบค้นเมื่อ 24 มกราคม พ.ศ.2553]

ชมภูนาฏ ชมพูพันธ์. 2547. **ผลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ที่มาของโขน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเลย.** สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันราชภัฏเลย.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2521. **ระบบสื่อการสอน.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนอมพร เลาหจรัสแสง. 2541. **คอมพิวเตอร์ช่วยสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดวงกมลโพรดักชั่น.

ธนาวุฒิ ประกอบผล. 2547. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ เรื่องระบบตัวเลขและโครงสร้างคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พรรณี ลีกิจวัฒนะ และสุวรรณา อินทร์น้อย. 2550. **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวนวิชาสถิติเพื่อการวิจัย เรื่อง การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง.** รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พรรณี ลีกิจวัฒนะ. 2552. **ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.** รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พรรณี ลีกิจวัฒนะ. 2553. **วิธีการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 6 แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พรเทพ เมืองแมน. 2544. **การออกแบบและพัฒนา CAI Multimedia ด้วย Authorware.** กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

พรเพชร วิชิตชลชัย. 2550. **คำอธิบาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : http://www.mict.go.th [สืบค้นเมื่อ 24 มกราคม พ.ศ.2553]

ลัฐิกา ผาบไชย. 2549. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำไทยสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิไลพร วรจิตตานนท์. 2547. **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการทบทวน วิชาการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ เรื่อง คุณภาพของแบบสอบถาม สำหรับนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.** รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สุวรรณา เบ็งทอง. 2549. "การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อทบทวน วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 1 เรื่อง ส่วนประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนแก่งคอย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี". วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

Jackson K.K. Wong and Cecilia W.P. Li-Tsang. 2007. "Computer-Assisted Instruction (CAI) for Typing Skill Training for People with Mild Mental Handicap : A Pilot Study". **Hong Kong Journal of Occupational Therapy.** (17)2 July 2007, Pages 54-59.

Nasser Saleh Al-Mansour, Ra'ed Abdulgader Al-Shorman. 2009. "The effect of computer-assisted instruction on Saudi University students' learning of English". **Journal of King Saud University - Languages and Translation.** Pages 287-294.

ภาพกราฟิกประกอบบทเรียนจากเว็บไซต์

www.free-clip-art.com
http://www.animation-gif.info/3d-animation-03.php
http://dookdik.kapook.com/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

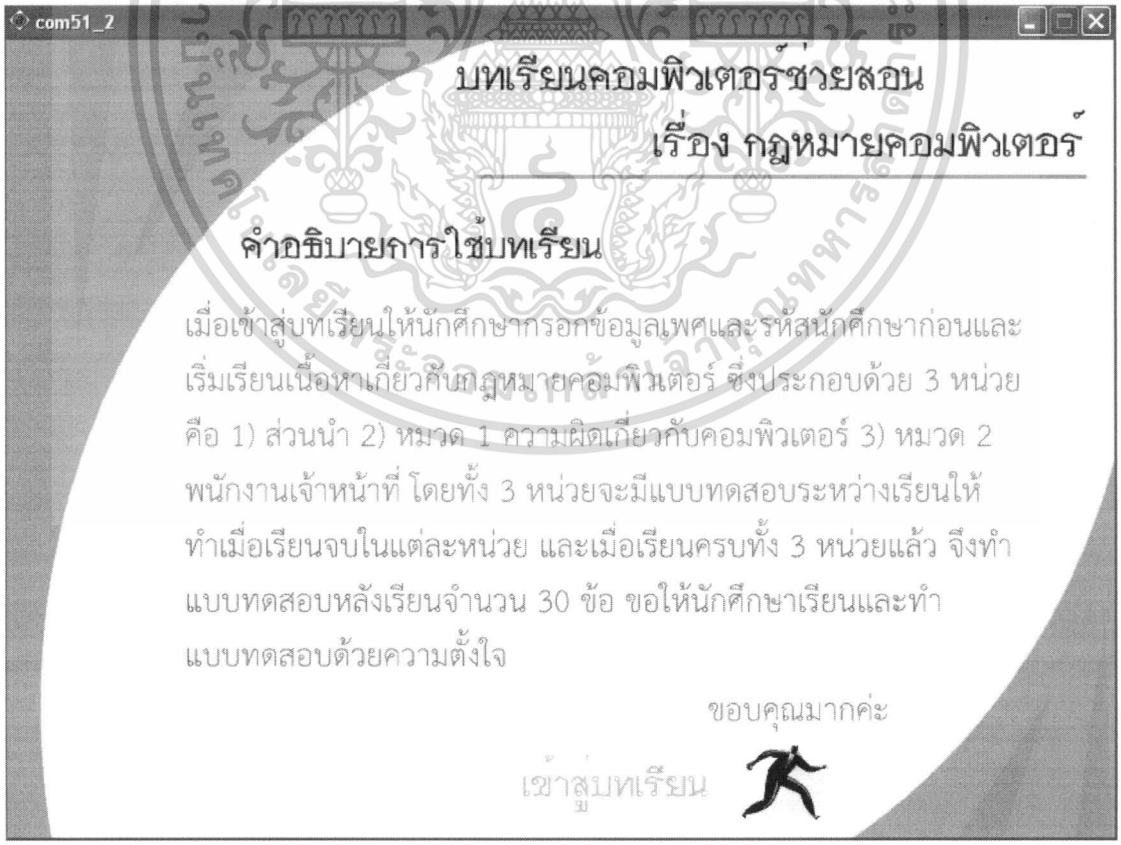
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

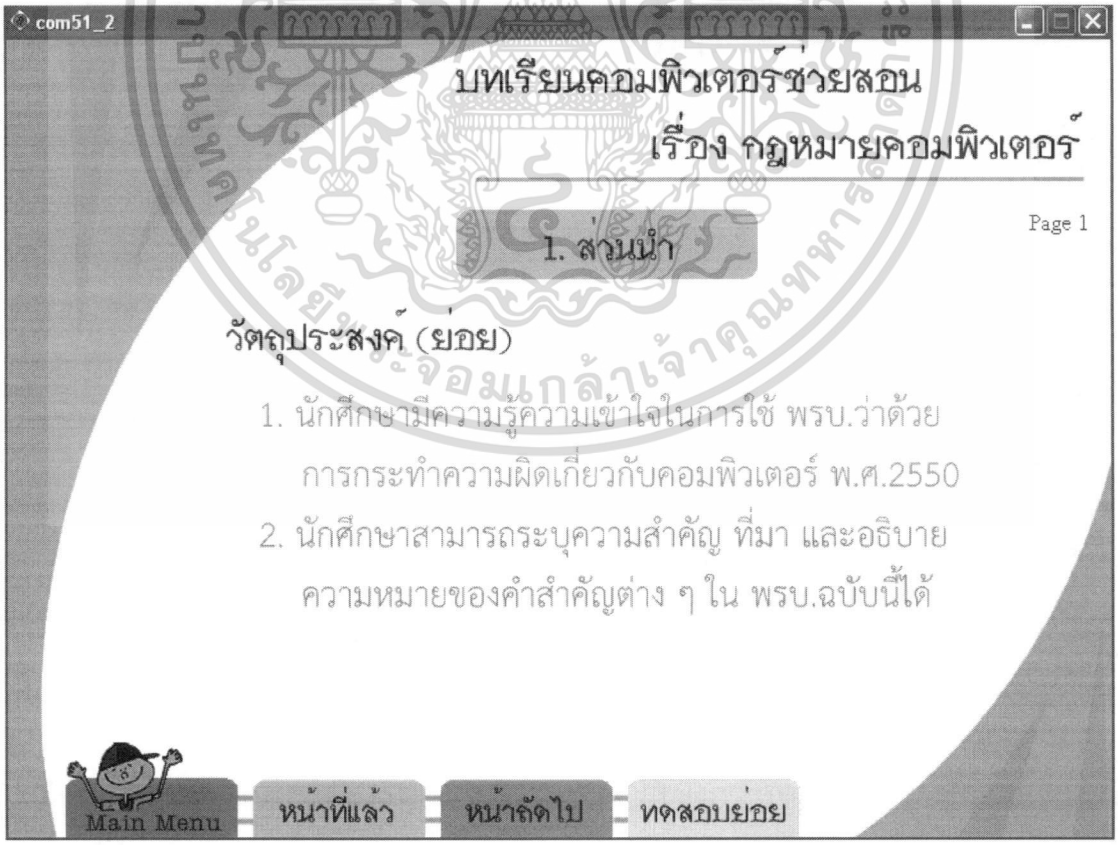
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

com51_2

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

แบบทดสอบย่อย เนื้อหาเฉพาะในส่วนนำมีทั้งหมด 4 ข้อ
ตั้งใจทำด้วยนะคะ

1. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อใด

ก. วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2550

ข. วันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ.2550

พิมพ์ ก หรือ ข แล้วกดปุ่ม Enter

เมนูหลัก | หน้าที่แล้ว | หน้าถัดไป

com51_2

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

Page 2

2. หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕ - ๑๗

"การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ"

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้น มิได้มีไว้สำหรับตน

ระวางโทษ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน **หรือ** ปรับไม่เกิน 10,000 บาท
หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ดูตัวอย่าง

เมนูหลัก | หน้าที่แล้ว | หน้าถัดไป | ทดสอบย่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

com51_2

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

Page 2

2. หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

ดูตัวอย่าง

เมนูหลัก | หน้าที่แล้ว | หน้าถัดไป | ทดสอบย่อย

com51_2

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

แบบทดสอบย่อยเฉพาะหมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
มีทั้งหมด 8 ข้อ ตั้งใจทำด้วยนะคะ

1. ดินได้รับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์จากลม ซึ่งข้อมูลที่ได้รับมานั้นเป็นภาพลามก หลังจากนั้นดินได้ทำการอัพโหลดภาพลามกดังกล่าวขึ้นในเว็บบล็อก จากเหตุการณ์ดังกล่าวการกระทำของดินเป็นความผิดหรือไม่ เพราะเหตุใด

ก. ไม่เป็นความผิด เพราะไม่ได้เป็นผู้ส่งภาพลามก

ข. เป็นความผิด เพราะเป็นการนำเข้าสู่ระบบ

พิมพ์ ก หรือ ข แล้วกดปุ่ม Enter

เมนูหลัก | หน้าที่แล้ว | หน้าถัดไป | ทดสอบย่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

com51_2

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

แบบทดสอบความรู้หลังเรียนเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์

คำชี้แจง

แบบทดสอบความรู้หลังเรียนเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์นี้ เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลในรายวิชาเรียนแต่อย่างใด แต่จะนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้ได้เครื่องมือที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและบุคคลที่สนใจ

ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ กรุณาเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อละคำตอบเดียว

** กรุณาทำข้อสอบอย่างรอบคอบ เพื่อผลการวิจัยที่ถูกต้อง **

com51_2

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

รหัส 55555 คะแนนของคุณ

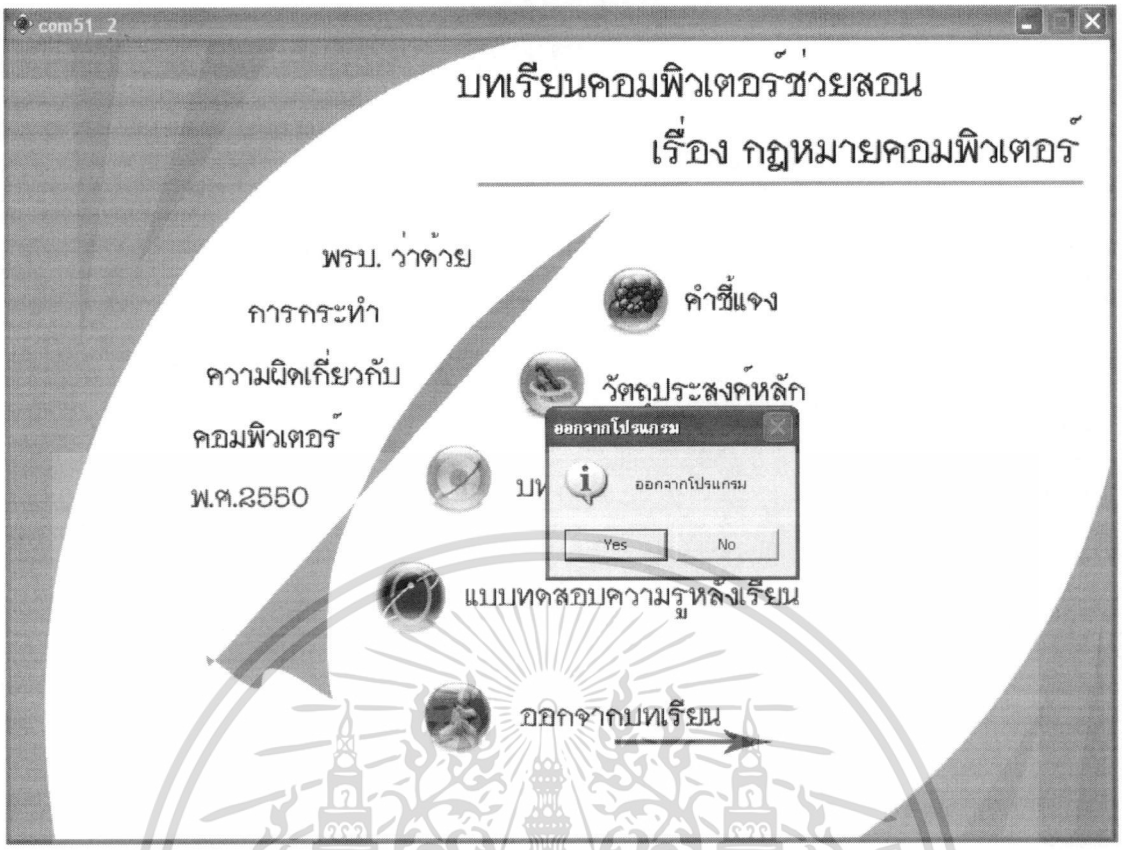
แบบทดสอบทั้งหมด 30 ข้อ

ทำข้อสอบ 6 ข้อได้ 6 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

คะแนนทดสอบระหว่างเรียน – หลังเรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6.1 คะแนนทดสอบระหว่างเรียน – หลังเรียน

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	15	23
2	9	20
3	12	21
4	11	21
5	14	24
6	10	19
7	10	22
8	13	23
9	13	20
10	12	22
11	12	23
12	14	23
13	10	19
14	13	21
15	10	19
รวม	**178**	**320**
เฉลี่ย	**11.87**	**21.33**
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) = 79.11	**ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) = 71.11**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

คะแนนทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง กฎหมายคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6.2 คะแนนทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	15	23
2	12	20
3	14	21
4	12	21
5	11	24
6	7	19
7	13	22
8	11	23
9	9	20
10	15	22
11	15	23
12	14	23
13	11	19
14	6	21
15	8	19
รวม	**173**	**320**
เฉลี่ย	**11.53**	**21.33**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง
คำอธิบาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำอธิบาย
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด
เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

โดย

นายพรเพชร วิชิตชลชัย

ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๑
บททั่วไปและนิยามศัพท์

ความเป็นมา

หลักการและเหตุผล

คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๙ เมื่อวันพุธที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ โดยมีหลักการคือ *"ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์"*

และเหตุผลคือ *"เนื่องจากในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำด้วยประการใดๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควรกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"*

ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งชาติและผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวิชาการคอมพิวเตอร์และกฎหมายเพื่อพิจารณา คณะกรรมาธิการได้ประชุมพิจารณารวมทั้งสิ้น ๒๗ ครั้ง และได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติเพื่อพิจารณาในวาระ ๒ และวาระ ๓ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และได้มีมติให้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป ซึ่งต่อมาได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอน ๒๗ก. ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันใช้บังคับ

> ***มาตรา ๒*** *พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะมีบทบัญญัติที่กำหนดโทษความผิดทางอาญาซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนสารบัญญัติแล้ว ยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการสืบสวนสอบสวนคดีโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งต้องมีการเตรียมการและการวางระเบียบในเรื่องของการแต่งตั้ง (มาตรา ๒๗) และในเรื่องที่จะต้องกำหนดระเบียบและวางแนวทางวิธีปฏิบัติในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนซึ่งจะต้องมีการประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากับพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๒๘) นอกจากนั้น ยังมีบทบัญญัติที่ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๕) จึงจำเป็นต้องให้ระยะเวลาเตรียมการในเรื่องเหล่านี้

พระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ดังนั้นจึงมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

บทนิยามศัพท์

> ***"ระบบคอมพิวเตอร์"*** *หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ*

คำว่า *"ระบบคอมพิวเตอร์"* มีใช้อยู่ในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔(๑)(๒)(๓) และ (๔) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ (๒) (๔)(๖) และ(๘) มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘

ความหมาย *"ระบบคอมพิวเตอร์"* หมายถึงอุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ซึ่งในทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นเพื่อประมวลผลข้อมูลดิจิตัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(digital data) อันประกอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์รอบข้าง (peripheral) ต่างๆ ในการรับเข้าหรือป้อนข้อมูล (input) นำเข้าหรือแสดงผลข้อมูล (output) และบันทึกหรือเก็บข้อมูล (store and record) ระบบคอมพิวเตอร์จึงอาจเป็นอุปกรณ์เพียงเครื่องเดียว หรือหลายเครื่องอันมีลักษณะเป็นชุดเชื่อมต่อกัน โดยอาจเชื่อมต่อผ่านระบบเครือข่ายก็ได้ และมีลักษณะการทำงานโดยอัตโนมัติตามโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์ที่กำหนดไว้

ความหมายในภาษาทั่วไป หมายถึงอุปกรณ์ที่ได้มีการพัฒนาให้มีการทำงานประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติแล้ว ดังนั้นเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่น โน้ตบุ้คที่ซื้อมายังไม่ถือว่าเป็น "ระบบคอมพิวเตอร์" จนกว่าจะได้มีการทำงานผ่านระบบเครือข่ายหรือโดยซอฟต์แวร์

> ***"ข้อมูลคอมพิวเตอร์"*** *หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด บรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย*

คำว่า *"ข้อมูลคอมพิวเตอร์"* มีใช้อยู่ในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา๒๔ และมาตรา ๒๕

ความหมาย *"ข้อมูลคอมพิวเตอร์"* หมายถึงข้อมูลทุกอย่างที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ รวมทั้งชุดคำสั่งด้วยหากอยู่ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ นอกจากนั้นยังให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

ความจริงแล้ว *"ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์"* ย่อมอยู่ในความหมายของข้อมูลคอมพิวเตอร์อยู่แล้ว แต่เพื่อให้ครอบคลุมถึงข้อมูลประเภทอื่นๆ ที่อาจสร้างด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ในอนาคตที่ไม่ใช่เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ก็ได้

อย่างไรก็ตาม *"ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์"* ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ให้ความหมายคำว่า *"ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์"* ไว้ว่า *"ข้อความที่ได้สร้าง ส่ง เก็บรักษา หรือประมวลผลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โทรเลข โทรพิมพ์ หรือ*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร" ดังนั้น ความหมายจึงกว้างรวมออกไปถึงโทรเลข โทรพิมพ์ โทรสาร อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ส่วนใหญ่จะเชื่อมโยงองค์ประกอบความผิด *"ข้อมูลคอมพิวเตอร์"* กับ *"ระบบคอมพิวเตอร์"* เข้าด้วยกัน ดังนั้นกรณีของโทรเลข โทรพิมพ์ หรือโทรสารหากเป็นความผิดที่ต้องเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ เช่นการดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบตามมาตรา ๘ นั้น จะต้องเป็นกรณีที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ดังนั้นการดักรับโทรเลข โทรพิมพ์หรือโทรสารที่ไม่ได้ส่งในระบบคอมพิวเตอร์ย่อมไม่เป็นความผิดตามมาตราดังกล่าว เป็นต้น

> ***"ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์"*** *หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของบริการ หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น*

คำว่า *"ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์"* มีใช้อยู่ในมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖

ความหมาย *"ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์"* หมายถึงข้อมูลที่แสดงรายการให้เห็นถึงการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งจะแสดงถึงแหล่งกำเนิด เช่น IP address ของเครื่อง ชื่อที่อยู่ของผู้ใช้ บริการที่มีการลงทะเบียน ข้อมูลของผู้ให้บริการ (service provider) ลักษณะของการให้บริการว่าผ่านระบบใดหรือเครือข่ายใด วันเวลาของการส่งข้อมูล และข้อมูลทุกประเภทที่เกิดจากการสื่อสาร (communication) ผ่าน *"ระบบคอมพิวเตอร์"*

การสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์นั้นจะต้องมีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และมีผู้ให้บริการซึ่งผู้ให้บริการจะมีข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ของตน และตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดว่า ผู้ให้บริการมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่ผู้ใช้บริการได้ใช้บริการในระบบคอมพิวเตอร์ของตนดังกล่าว (มาตรา ๒๕)

> ***"ผู้ให้บริการ"*** *หมายความว่า*
>
> *(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทาง*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลตามอื่น

คำว่า *"ผู้ให้บริการ"* มีใช้อยู่ในมาตรา๑๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๖

ความหมาย *"ผู้ให้บริการ"* ตามความหมายทั่วไปเข้าใจกันว่าหมายถึง service provider แต่ตามคำนิยามศัพท์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ย่อมหมายถึงบุคคลประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมไม่ว่าโดยระบบโทรศัพท์ ระบบดาวเทียม ระบบวงจรเช่า หรือบริการสื่อสารไร้สาย

(๒) ผู้ให้บริการการเจ้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไม่ว่าโดย internet ทั้งผ่านสายและไร้สาย หรือในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในที่เรียกว่า internet ที่จัดตั้งขึ้นในเฉพาะองค์กรหรือหน่วยงาน

(๓) ผู้ให้บริการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ หรือให้เช่าบริการโปรแกรมประยุกต์ (host service provider)

ส่วนผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่นตาม (๒) นั้น ย่อมหมายถึงผู้ให้บริการข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่าน application ต่างๆ ที่เรียกว่า content provider เช่น ผู้ให้บริการ web board หรือ web service เป็นต้น

"ผู้ใช้บริการ" *หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม*

คำว่า *"ผู้ใช้บริการ"* มีใช้อยู่ในมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๖

ความหมาย *"ผู้ใช้บริการ"* หมายถึงผู้ใช้บริการทุกประเภทของผู้ให้บริการไม่ว่าจะต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ เช่นผู้ใช้บริการ internet ของ hotmail หรือ yahoo มีทั้งเสียค่าใช้จ่ายและไม่เสียค่าใช้จ่าย เป็นต้น ผู้ให้บริการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๖

"พนักงานเจ้าหน้าที่" *หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้*

คำว่า *"พนักงานเจ้าหน้าที่"* มีใช้อยู่ในมาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๓๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมาย *"พนักงานเจ้าหน้าที่"* หมายถึงผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยรัฐมนตรีจะเป็นผู้แต่งตั้ง (มาตรา ๒๘)

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๘)

> ***"รัฐมนตรี"*** *หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้*

"รัฐมนตรี" ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (มาตรา ๔)

การรักษาการและการออกกฎกระทรวง

> ***มาตรา ๔*** *ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้*
>
> *กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้*

นอกจากการออกกฎกระทรวงแล้วรัฐมนตรียังมีอำนาจหน้าที่ในการ

(๑) ให้ความเห็นชอบในการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ (มาตรา ๒๐)

(๒) กำหนดเรื่องชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ (มาตรา ๒๑)

(๓) ประกาศหลักเกณฑ์เกี่ยวกับผู้ให้บริการที่ต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (มาตรา ๒๖)

(๔) กำหนดคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๒๘)

(๕) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยร่วมกับนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (มาตรา ๒๙)

(๖) กำหนดแบบบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๓๐)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๒
ฐานความผิด องค์ประกอบความผิดและบทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้การกระทำที่เป็นความผิดและกำหนดบทลงโทษไว้ในหมวด ๑ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๖โดยกำหนดองค์ประกอบความผิดและบทลงโทษไว้ ดังนี้

การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ

> ***มาตรา ๕*** *ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

องค์ประกอบความผิดประการแรก คือ *"การเข้าถึง"*

ตามเอกสารชี้แจงของสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งใช้อธิบายประกอบเสนอร่างกฎหมายต่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ความหมายว่า

"การเข้าถึง" ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า *"access"* หมายถึง การเข้าถึงทั้งในระดับกายภาพ เช่น กรณีที่มีการกำหนดรหัสผ่านเพื่อป้องกันมิให้บุคคลอื่นใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และผู้กระทำผิดดำเนินการด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้ได้รหัสผ่านนั้นมาและสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์นั้นได้โดยนั่งอยู่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นเอง และหมายความรวมถึงการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์หรือเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ แม้ตัวบุคคลที่เข้าถึงจะอยู่ห่างโดยระยะทางกับเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่สามารถเจาะเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ตนต้องการได้

นอกจากนั้นยังหมายถึงการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ ดังนั้นจึงอาจหมายถึง การเข้าถึงฮาร์ดแวร์ หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบต่างๆ ของคอมพิวเตอร์ ข้อมูลที่ถูกบันทึกเก็บไว้ในระบบเพื่อใช้ในการส่งหรือโอนถึงอีกบุคคลหนึ่ง เช่นข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ส่วนวิธีการเข้าถึงนั้นรวมทุกวิธีการไม่ว่าจะเข้าถึงโดยผ่านทางเครือข่ายสาธารณะ เช่นอินเทอร์เน็ตอันเป็นการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายหลายๆ เครือข่ายเข้าด้วยกัน และยังหมายถึงการเข้าถึงโดยผ่านระบบเครือข่ายเดียวกันด้วยก็ได้ เช่น ระบบ LAN (Local Area Network) อันเป็นเครือข่ายที่เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้ๆ เข้าด้วยกัน นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงการเข้าถึงโดยการติดต่อสื่อสารแบบไร้สาย (wireless communication) อีกด้วย

องค์ประกอบความผิดประการต่อไป คือ *"โดยมิชอบ"* ซึ่งองค์ประกอบความผิดนี้มีใช้อยู่ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๖๙/๕ และมาตรา ๒๖๙/๖ ในเรื่องความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์

ความหมายที่เข้าใจกันคือ *"การเข้าถึง"* ซึ่งถือว่าเป็นความผิดฐานนี้ จะต้องเป็นการเข้าถึงโดยปราศจากสิทธิโดยชอบธรรม (without right) ด้วย ซึ่งหมายความว่าหากผู้ทำการเข้าถึงนั้นเป็นบุคคลที่มีสิทธิเข้าถึงไม่ว่าด้วยถือสิทธิตามกฎหมายหรือได้รับอนุญาตจากเจ้าของระบบ ตัวอย่างเช่น การเข้าถึงเพื่อดูแลระบบของผู้ดูแลเว็บ (webmaster) อย่างไรก็ตาม หากผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเข้าถึงนั้นได้เข้าถึงระบบหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เกินกว่าที่ตนได้รับอนุญาต ในกรณีนี้บุคคลดังกล่าวก็ย่อมต้องรับผิดเช่นเดียวกัน

องค์ประกอบความผิดประการต่อไปคือ *"ระบบคอมพิวเตอร์"* ซึ่งได้ให้คำนิยามศัพท์ไว้ในมาตรา ๓ และได้อธิบายไว้ในบทที่ ๑ แล้ว

องค์ประกอบความผิดประการสุดท้ายคือ จะต้อง *"เป็นระบบคอมพิวเตอร์ที่มีวิธีการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะ"*

ระบบคอมพิวเตอร์ใดเป็นระบบที่มีวิธีการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะเป็นข้อเท็จจริงที่จะต้องนำสืบเป็นเรื่องๆ ไป ส่วนเหตุผลที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดนี้ก็เพราะมีระบบคอมพิวเตอร์จำนวนมากที่เจ้าของไม่ได้หวงแหนการที่บุคคลใดจะเข้าถึง

ถึงแม้การกระทำของผู้กระทำจะครบองค์ประกอบความผิดในส่วนที่เป็นการกระทำแล้วก็ยังต้องการองค์ประกอบในภาคจิตใจคือ ผู้กระทำต้องมีเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ ด้วย

การกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งมาตรานี้อาจเกิดขึ้นหลายวิธี เช่น การเจาะระบบ (hacking or cracking) หรือการบุกรุกทางคอมพิวเตอร์ (computer trespass) ซึ่งการกระทำเช่นว่านี้เป็นการขัดขวางการใช้ระบบคอมพิวเตอร์โดยชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของบุคคลอื่นอันอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือทำงานระบบคอมพิวเตอร์ได้ โดยปกติความผิดฐานนี้จะเป็นที่มาของการกระทำความผิดฐานต่อไป เช่นการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อประกอบอาชญากรรมอื่น หรือเพื่อกระทำความผิดฐานอื่นตามบทบัญญัติมาตราต่อๆ ไปในพระราชบัญญัตินี้

การเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยมิชอบ

> ***มาตรา ๖*** *ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๖ นี้ชัดเจนและเข้าใจง่าย กล่าวคือประกอบด้วย

(๑) ล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ

หมายความว่าระบบคอมพิวเตอร์นั้นมีมาตรการการเข้าถึง เช่นมีการลงทะเบียน username และ password หรือมีวิธีการอื่นใดที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะ การที่จะเป็นความผิดตามมาตรานี้ต้องเป็นเรื่องที่ผู้กระทำล่วงรู้ ซึ่งการล่วงรู้นั้นจะได้มาโดยชอบหรือไม่ชอบไม่สำคัญ

(๒) เปิดเผยโดยมิชอบ

หมายความว่าเพียงแต่นำมาตรการนั้นเปิดเผยแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือหลายคนก็เข้าองค์ประกอบความผิดแล้ว เมื่อเปิดเผยแล้วผู้ใดจะทราบหรือนำไปใช้หรือไม่ ไม่สำคัญ

(๓) ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

เป็นองค์ประกอบความผิดอีกประการหนึ่งที่ต้องพิจารณาด้วยว่าการเปิดเผยนั้นอยู่ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือไม่ หากเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะทำให้ผู้ใดเสียหายก็ไม่มีความผิด

(๔) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

ถ้าผู้กระทำไม่มีเจตนาย่อมไม่มีความผิด เช่นเป็นเพียงประมาททำให้มีการเปิดเผยมาตรการการเข้าถึงย่อมไม่ผิดเพราะขาดเจตนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์

> ***มาตรา ๗*** *ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๗ ตรงกับองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๕ เพียงแต่เปลี่ยนจาก *"ระบบคอมพิวเตอร์"* เป็น *"ข้อมูลคอมพิวเตอร์"* ดังนั้นจึงต้องพิจารณานิยามศัพท์คำว่า *"ข้อมูลคอมพิวเตอร์"* ซึ่งอธิบายไว้ในบทที่ ๑ แล้ว

ที่ต้องพึงระลึกก็คือว่า เจตนารมณ์ของการบัญญัติความผิดฐานเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ ซึ่งหมายถึงข้อมูลนั้นเป็นการเก็บหรือส่งด้วยวิธีการทางคอมพิวเตอร์หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นจึงไม่น่าจะหมายความรวมถึงข้อมูลที่บรรจุไว้ในแผ่นซีดี หรือแผ่นดิสเกตต์ อย่างไรก็ตามเมื่อใดที่มีการนำซีดีหรือแผ่นดิสเกตต์นั้นเล่นผ่านระบบคอมพิวเตอร์ก็จะอยู่ในความหมายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ทันที

การดักรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

> ***มาตรา ๘*** *ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักรับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

องค์ประกอบความผิดของมาตรา ๘ คือ

(๑) กระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักรับไว้

ตามคำอธิบายของเนคเทคประกอบการเสนอร่างกฎหมายมีดังนี้

การดักรับข้อมูลในมาตรานี้หมายถึง การดักรับโดยวิธีการทางเทคนิค (technical means) เพื่อลักลอบดักฟัง (listen) ตรวจสอบ (monitoring) หรือติดตามเนื้อหาสาระของข่าวสาร (surveillance) ที่สื่อสารถึงกันระหว่างบุคคล หรือเป็นการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหาของข้อมูลโดยตรงหรือโดยการเข้าถึงและใช้ระบบคอมพิวเตอร์ หรือการทำให้ได้มาซึ่งเนื้อหาของข้อมูลโดยทางอ้อมด้วยการแอบบันทึกข้อมูลสื่อสารถึงกันด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่คำนึงว่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้บันทึกข้อมูลดังกล่าวจะต้องเชื่อมต่อเข้ากับสายสัญญาณสำหรับส่งผ่านข้อมูลหรือไม่ เพราะบางกรณีอาจใช้อุปกรณ์เช่นว่านั้นเพื่อบันทึกการสื่อสารข้อมูลที่ได้ส่งผ่านด้วยวิธีการแบบไร้สายก็ได้ เช่นการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ การติดต่อโดยใช้เทคโนโลยีไร้สายประเภท wireless LAN เป็นต้น ซึ่งนอกจากการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อบันทึกข้อมูลที่มีการส่งผ่านกันแล้ว ยังรวมถึงกรณีการใช้ซอฟต์แวร์หรือรหัสผ่านต่างๆ เพื่อทำการแอบบันทึกข้อมูลที่ส่งผ่านถึงกันด้วย

ต้องอย่าลืมว่าการกระทำความผิดตามมาตรานี้ ผู้กระทำได้กระทำไป *"โดยมิชอบ"* ด้วย ซึ่งหมายถึงการไม่มีอำนาจกระทำ ดังนั้น ถ้าผู้กระทำมีอำนาจที่จะกระทำได้ไม่ว่าโดยกฎหมายหรือโดยการอนุญาตของเจ้าของสิทธิ ผู้กระทำย่อมไม่มีความผิด

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์

การดักรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นนี้จะต้องเป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ ดังนั้นจึงไม่หมายความรวมถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จัดเก็บในรูปแบบซีดี หรือดิสเกตต์

(๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้

การพิจารณาว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงว่าลักษณะการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวนั้นผู้ส่งต้องการให้เป็นเรื่องเฉพาะตนไม่ได้ต้องการให้เปิดเผยข้อมูลนั้นแก่ผู้ใดหรือไม่

การพิจารณาว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะจึงต้องพิจารณาจากการมีการเข้ารหัสการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเพียงใด

ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องที่จะพิจารณาจากเนื้อหาของข้อมูลว่าเป็นความลับหรือไม่ เช่น เนื้อหาของข้อมูลอาจเป็นเรื่องความลับทางการค้า แต่หากผู้ส่งใช้วิธีการส่งที่ไม่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลนั้น ผู้ที่ดักรับย่อมไม่มีความผิด

(๔) โดยเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

หมายถึงเจตนาในการกระทำความผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของมาตรา ๘ คือ เพื่อคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (the right of privacy of data communication) ทำนองเดียวกับการให้ความคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสารรูปแบบที่ห้ามดักฟังหรือแอบบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์

การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ

> *มาตรา ๙ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

ความผิดตามมาตรานี้หมายถึงการกระทำอันเป็นการรบกวนข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ มีองค์ประกอบความผิด คือ

(๑) กระทำการอันเป็นการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมโดยมิชอบ

องค์ประกอบข้อนี้ใช้ถ้อยคำซึ่งเป็นองค์ประกอบความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๘ คือคำว่า *"ทำให้เสียหาย"* และ *"ทำลาย"* แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการปลอมนั้น มาตรานี้ไม่ได้ยกองค์ประกอบของความผิดฐานปลอมเอกสารมา แต่เขียนองค์ประกอบให้ชัดเจนว่าเป็นการแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม ซึ่งเป็นคำสามัญที่เข้าใจได้และแน่นอนว่าต้องคงองค์ประกอบความผิดในเรื่อง *"โดยมิชอบ"* ไว้เสมอ เพราะมีกรณีจำนวนมากที่ผู้กระทำมีอำนาจและสิทธิที่จะเข้าไปแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น

ความหมายของ *"ข้อมูลคอมพิวเตอร์"* อยู่ในนิยามศัพท์ และจะเป็นความผิดตามมาตรานี้ต้องเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น

(๓) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

ความผิดตามมาตรา ๙ มุ่งจะคุ้มครองความถูกต้องของข้อมูล (integrity) ความถูกต้องแท้จริง (authentication) และเสถียรภาพหรือความพร้อมในการใช้งานหรือการใช้ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บันทึกเก็บไว้บนสื่อคอมพิวเตอร์ได้อย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นปกติจึงเป็นการกำหนดขึ้นเพื่อให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับสิ่งของที่สามารถจับต้องได้ (corporeal object)

ตัวอย่างของการกระทำความผิดตามมาตรานี้ ได้แก่ การป้อนโปรแกรมที่มีไวรัสทำลายข้อมูลหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือการป้อน Trojan Horse เข้าไปในระบบเพื่อขโมยรหัสผ่านของผู้ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเพื่อเข้าไปลบ เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการรบกวนข้อมูล เป็นต้น

อย่างไรก็ตามอย่าลืมว่าการกระทำความผิดตามมาตรานี้มีองค์ประกอบความผิดที่สำคัญคือ *"โดยมิชอบ"* ดังนั้นหากเป็นการกระทำของบุคคลผู้มีสิทธิโดยชอบก็จะไม่เป็นความผิด เช่น การเปลี่ยนแปลงข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (traffic data) เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารแบบไม่ระบุชื่อ ตัวอย่างเช่น การสื่อสารผ่านระบบ anonymous remailer system หรือการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเพื่อการรักษาความลับและความปลอดภัยของการสื่อสาร อาทิ การเข้ารหัสข้อมูล (encryption) เป็นต้น

การกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานตามปกติได้

> ***มาตรา ๑๐*** *ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวน จนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

ความผิดตามมาตรา ๑๐ นี้ มีวัตถุประสงค์และองค์ประกอบความผิดคล้ายคลึงกับมาตรา ๙ เพียงแต่เปลี่ยนวัตถุแห่งการถูกกระทำจาก *"ข้อมูลคอมพิวเตอร์"* เป็น *"ระบบคอมพิวเตอร์"* มีองค์ประกอบความผิด คือ

(๑) กระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ

(๒) มีเจตนาพิเศษเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวน จนไม่สามารถทำงานตามปกติได้

มีข้อสังเกตว่า องค์ประกอบความผิดข้อที่ (๑) นั้นเป็นเรื่องการกระทำใดๆ ก็ได้ ซึ่งกินความหมายกว้างขวางมาก กฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้นจึงควรหมายถึงการเข้าไปทำกับระบบคอมพิวเตอร์เท่านั้นหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือจะหมายถึงการกระทำทางกายภาพอื่นๆ เช่น การระเบิด การวินาศกรรมเพื่อให้มีผลทำลายการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ด้วย เท่าที่มีการอภิปรายกันในที่ประชุมของคณะกรรมาธิการเป็นไปในแนวทางเดียวกันที่จะให้ขยายรวมถึงการกระทำทางกายภาพ (physical) ที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ด้วย

ส่วนองค์ประกอบความผิดข้อที่ (๒) มุ่งถึงเจตนาพิเศษของผู้กระทำเป็นสำคัญ จึงต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ผู้กระทำได้กระทำไปเพื่อค้นหาเจตนาพิเศษดังกล่าวตามหลัก *"กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา"*

ส่วนถ้อยคำที่ว่า *"จนไม่สามารถทำงานตามปกติได้"* ย่อมหมายความว่า ระบบคอมพิวเตอร์นั้นไม่สามารถทำงานได้โดยสมบูรณ์ ดังนั้นถึงแม้ว่าระบบคอมพิวเตอร์จะทำงานได้ แต่เป็นการทำงานที่ไม่สมบูรณ์หรือผิดปกติไป (malfunctioning) ก็ย่อมอยู่ในความหมายของถ้อยคำอันเป็นองค์ประกอบความผิดนี้แล้ว

ตัวอย่างของการกระทำความผิดตามมาตรานี้ อาทิเช่น การป้อนโปรแกรมที่ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ปฏิเสธการทำงาน (denial of service) หรือทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ช้าลงโดยการป้อนไวรัสคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดผลชะลอการทำงานของระบบเป็นต้น

อย่างไรก็ตาม หากผู้กระทำได้กระทำไปโดยมีอำนาจหรือสิทธิโดยชอบย่อมไม่เป็นความผิดเพราะไม่เข้าองค์ประกอบความผิดที่ว่า *"โดยมิชอบ"* ดังเช่น การทดสอบหรือรักษาความมั่นคงเพื่อความปลอดภัยของระบบคอมพิวเตอร์โดยบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้เป็นเจ้าของระบบคอมพิวเตอร์ (owner) หรือผู้ปฏิบัติการ (operator) หรือการปรับแก้ระบบปฏิบัติการ (operating system) ของคอมพิวเตอร์โดยผู้ปฏิบัติการ (operator) ก่อนติดตั้งซอฟต์แวร์ใหม่ๆ ตัวอย่างเช่น การติดตั้งซอฟต์แวร์เพื่อการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตซึ่งจะมีผลให้ระบบคอมพิวเตอร์ทำงานไม่เป็นปกติทั้งก่อนและหลังการติดตั้งโปรแกรม

ส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข

> ***มาตรา ๑๑*** *ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความผิดตามมาตรา ๑๑ นี้ คณะกรรมาธิการเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่เป็นการบัญญัติเอาผิดแก่การกระทำที่ไม่ถึงกับทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นไม่สามารถทำงานตามปกติได้ แต่เป็นการทำให้เกิดการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข เช่นส่ง e-mail มากจนล้นระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นจนทำให้เกิดความยุ่งยากในการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของเขา ภาษาอังกฤษเรียกว่า *"spamming"* องค์ประกอบความผิดของมาตรานี้คือ

(๑) ส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

ความจริงแล้ว *"จดหมายอิเล็กทรอนิกส์"* หรือ e-mail ก็อยู่ในความหมายของ *"ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์"* อยู่แล้วตามนิยามศัพท์ แต่คณะกรรมาธิการต้องการให้ชัดเจนเพื่อเป็นการเตือนให้เข้าใจในความหมายขององค์ประกอบความผิดฐานนี้

(๒) โดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูล

องค์ประกอบความผิดนี้สำคัญมากเพราะไม่ใช่เรื่อง *"โดยมิชอบ"* เหมือนกับความผิดตามมาตราอื่น ๆ ในพระราชบัญญัตินี้ แต่เป็นเรื่องปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูล

ขอย้ำว่าการปกปิดหรือปลอมแปลงนี้ต้องเป็นเรื่องของ *"แหล่งที่มาของการส่งข้อมูล"* ซึ่งตรวจสอบได้โดย *"ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์"* ได้แก่การปกปิดหรือปลอมแปลง IP address และหมายถึงการกระทำที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบถึงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลและส่งผลให้ไม่อาจตรวจสอบได้ทางระบบข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น จึงไม่ใช่เรื่องการปกปิดหรือปลอมแปลงโดยการไม่ใช้ชื่อจริง หรือการเปลี่ยนแปลงใช้ชื่อหรือใช้นามแฝง หรือใช้ email-address ที่ผิดไปหรือเปลี่ยนแปลงไปซึ่งยังตรวจสอบแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลได้อยู่

ความหมายของ *"การปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์"* ได้มีการอภิปรายและชี้แจงเพื่อให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายมาตรานี้ชัดเจนในการอภิปรายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒ ในการประชุมเมื่อวันพุธที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐

(๓) อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข

องค์ประกอบความผิดข้อนี้ คณะกรรมาธิการเขียนล้อกับองค์ประกอบความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ ดังนั้นจึงน่าจะมีความรุนแรงของการรบกวนพอสมควร ซึ่งต้องใช้มาตรฐานของวิญญูชนเป็นระดับวัดเป็นการพิจารณาแบบ objective มิใช่พิจารณาตามความเป็นจริงแบบ subjective

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อสังเกตสำหรับความผิดตามมาตรานี้ ก็คือเป็นบทบัญญัติที่มีโทษปรับสถานเดียวและไม่มีโทษจำคุก จึงถือว่าเป็นโทษที่ค่อนข้างเบา ในประเด็นที่เทียบเคียงกับความผิดฐานบุกรุกซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ แต่คณะกรรมาธิการเห็นว่าความผิดตามมาตรา ๑๒ เรื่อง spamming นี้มักจะไม่ทำกับผู้เสียหายคนเดียว แต่มักจะทำในวงกว้าง หากกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้จะมีปัญหาเกี่ยวกับการร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีซึ่งมีผู้เสียหายจำนวนมาก จึงไม่ได้กำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้

บทลงโทษที่หนักขึ้นสำหรับการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือการรักษาความมั่นคงของประเทศ ฯลฯ

> ***มาตรา ๑๒*** *ถ้าการกระทำตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐*
>
> *(๑) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นในทันทีหรือภายหลังและไม่ว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*
>
> *(๒) เป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือการบริการสาธารณะ หรือเป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท*
>
> *ถ้าการกระทำตาม (๒) เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายต้องระวางโทษตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี*

มาตรา ๑๒ เป็นบทลงโทษที่หนักขึ้นสำหรับการกระทำความผิดตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ (ไม่รวมความผิดฐาน spamming ตามมาตรา ๑๑) ซึ่งเป็นการกระทำโดยมิชอบกับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น ดังนั้นจะเป็นความผิดตามมาตรานี้ได้จะต้องเป็นความผิดใน ๒ มาตราดังกล่าวก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามมาตรา ๑๒(๑) พิจารณาผลจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ คำว่า *"แก่ประชาชน"* ควรพิจารณาความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ประชาชนในวงกว้าง (public) แบบเดียวกับถ้อยคำ *"ประชาชน"* ในเรื่องฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๓

องค์ประกอบที่น่าพิจารณาอีกประการหนึ่งก็คือ *"ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นในทันทีหรือภายหลังและไม่ว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือไม่"* ซึ่งดูเสมือนว่าจะไม่คำนึงถึงผล แต่จริงๆ แล้วต้องพิจารณาว่าผลคือความเสียหายนั้นต้องเกิดขึ้นแน่ เพียงแต่ว่าถึงแม้จะยังไม่เกิดแต่แน่นอนว่าหากจะเกิดขึ้นในภายหลังก็ถือว่าเข้าองค์ประกอบความผิดนี้แล้ว ถ้อยคำนี้จึงน่าจะแตกต่างจาก *"โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย"* ตามมาตรา ๑๒(๒) ซึ่งจะได้อธิบายในลำดับถัดไป การกระทำความผิดที่เข้ามาตรา ๑๒(๑) กฎหมายให้ระวางโทษหนักขึ้นเป็นจำคุกไม่เกินสิบปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท

ส่วนบทลงโทษที่หนักขึ้นตามมาตรา ๑๒(๒) ไม่ได้พิจารณาจากผลของการกระทำดังที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๒(๑) แต่มาตรา ๑๒(๒) พิจารณาจากลักษณะของการกระทำที่จะก่อให้เกิดผล โดยใช้คำว่า *"โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อ..."* ซึ่งถ้อยคำนี้มีใช้อยู่ในความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตาม มาตรา ๒๖๙/๕ และมาตรา ๒๖๙/๖ ของประมวลกฎหมายอาญาและอีกหลายบทมาตราที่ใช้ถ้อยคำในลักษณะทำนองเดียวกัน

ในขณะที่มาตรา ๑๒(๑) พิจารณาจากผลที่ก่อให้เกิดความเสียหาย มาตรา ๑๒(๒) พิจารณาจากลักษณะของการกระทำที่ไปกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่กฎหมายมุ่งให้ความคุ้มครองเป็นพิเศษ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือการบริการสาธารณะ

หมายเหตุ ตัวบทใช้คำว่า *"หรือ"* จึงหมายความว่า เกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็เข้าองค์ประกอบแล้ว และเป็นถ้อยคำสามัญที่ตีความตามหลักภาษาไทย

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ

ถ้อยคำนี้ยังไม่ชัดเจนเท่าใดนัก ในความเห็นของผู้เขียน การพิสูจน์ความผิดตามองค์ประกอบข้อนี้ โจทก์จะต้องพิสูจน์โดยปราศจากความสงสัยตามสมควรว่า ผู้กระทำความผิดรู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิด คือต้องรู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์นั้นมีไว้เพื่อใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะ เช่นอาจต้องมีประกาศแจ้งเตือนก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒(๒) ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกหมื่นถึงสามแสนบาท

ส่วนความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๒ เป็นบทฉกรรจ์สำหรับการลงโทษที่หนักขึ้นของผู้กระทำผิดตามมาตรา ๑๒(๒) ที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย คือต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มีข้อสังเกตว่า เหตุฉกรรจ์ตามมาตรา ๑๒ วรรคท้ายที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายนั้น หากเป็นกรณีที่ผู้กระทำมีเจตนาฆ่าผู้กระทำต้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ หรือ มาตรา ๒๘๙ แล้วแต่กรณี ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกสูงสุด คือประหารชีวิต หากเป็นกรณีที่ผู้กระทำได้กระทำไปโดยประมาทก็ต้องถือว่าเป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทต้องปรับบทความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ ด้วย แต่เนื่องจากโทษตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้หนักกว่าโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ ที่กำหนดไว้จำคุกไม่เกินสิบปี จึงต้องใช้บทลงโทษตามมาตรา ๑๒ วรรคท้ายซึ่งหนักกว่า ทั้งนี้เป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ หรือแม่แต่การกระทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยไม่เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๐ ก็มีอัตราโทษ คือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี ซึ่งเป็นอัตราโทษที่เบากว่ามาตรา ๑๒ วรรคท้าย

การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด

> ***มาตรา ๑๓*** *ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือ มาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๑๓ คือ

(๑) จำหน่ายหรือเผยแพร่

คำว่า *"จำหน่าย"* ชัดเจน ส่วนคำว่า *"เผยแพร่"* นั้นเป็นคำที่กว้างกว่าน่าจะรวมถึงการโฆษณา จ่าย แจก เป็นที่น่าสังเกตว่า *"การมีไว้เพื่อจำหน่าย"* ไม่เข้าองค์ประกอบความผิดฐานนี้ อาจเป็นเพราะลักษณะของสิ่งที่มีไว้ยากในการพิสูจน์ว่ามีไว้โดยเจตนาที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชอบหรือไม่ชอบ ครั้นจะใช้หลักพิจารณาด้วยปริมาณของการมีไว้แบบยาเสพติดก็ทำไม่ได้เพราะชุดคำสั่งในลักษณะของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลดิจิตัล

(๒) ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือ มาตรา ๑๑

ชุดคำสั่งตามมาตรานี้อาจเป็นแบบวัตถุ เช่น ดิสเกตต์ก็ได้ หรืออาจเป็นไฟล์ดิจิตัลก็ได้ ส่วนการใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดนั้นเป็นความผิดตามมาตราหนึ่งมาตราใดก็ได้เพราะตัวบทใช้คำว่า *"หรือ"*

(๓) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

เจตนาในที่นี้ หมายถึงเจตนาจำหน่ายหรือเจตนาเผยแพร่ชุดคำสั่งจึงหมายความว่าผู้กระทำต้องรู้ข้อเท็จจริงด้วยว่าชุดคำสั่งนั้นได้จัดทำขึ้น โดยเฉพาะเพื่อเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด

ผู้กระทำความผิดมาตรา ๑๓ มีบทระวางโทษไม่รุนแรงนัก คือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ทำความผิดอื่น

> ***มาตรา ๑๔*** *ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*
>
> *(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน*
>
> *(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน*
>
> *(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามก และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

ปกติแล้วความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะหมายความเฉพาะความผิดที่กระทำต่อระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตราก่อนหน้านี้

อย่างไรก็ตามคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์อาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชญากรรมได้แทบทุกประเภท ที่เห็นได้ชัดเจนก็คือความผิดฐาน ดูหมิ่นหมิ่นประมาทหรือเผยแพร่ภาพลามก ซึ่งการกระทำความผิดเหล่านั้นก็จำต้องพิจารณาจากองค์ประกอบความผิดสำหรับความผิดนั้นๆ เช่นพิจารณาบทบัญญัติจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น

ถึงแม้ว่าการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดจะเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นอยู่แล้ว แต่ผู้ร่างกฎหมายคงเห็นว่ามีความผิดหลายลักษณะที่ควรบัญญัติเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีกประการหนึ่ง จึงได้บัญญัติมาตรา ๑๔ โดยมีองค์ประกอบความผิดที่สำคัญคือ “นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์” การกระทำผิดตามมาตรานี้จึงต้องพิจารณาว่าอาจเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นอีกด้วยหรือไม่

ความผิดตามมาตรา ๑๔ มี ๕ อนุมาตราจึงเปรียบเสมือนการบัญญัติความผิดขึ้นมาอีก ๕ ลักษณะ ดังนี้

๑. นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

ความผิดตามมาตรา ๑๔(๑) มีองค์ประกอบความผิด ดังนี้

(๑) *นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์*

การนำเข้าสู่ หมายถึงการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมซอฟต์แวร์ต่างๆ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

(๒)ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม หมายถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีการเปลี่ยนแปลง แก้ไข ไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงแก้ไขนั้นจะทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน ส่วนข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นเท็จนั้น น่าจะหมายถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ไม่ใช่ของจริง เช่น ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ระบุว่าเป็นเครื่องมือป้องกันไวรัสของบริษัทหนึ่ง แต่แท้จริงแล้วไม่ใช่ เป็นต้น

(๓) โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

องค์ประกอบความผิดนี้มีใช้อยู่ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหลายฐานความผิด เช่น ความผิดฐานปลอมเอกสารตามมาตรา ๒๖๔ หรือความผิดฐานปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๒๖๙/๑ องค์ประกอบนี้ไม่ใช่เจตนาพิเศษของผู้กระทำ แต่เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาจากลักษณะของการกระทำในเรื่องของเจตนาด้วย

(๔) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

เจตนาในที่นี้ต้องครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง ๓ ประการข้างต้น กล่าวคือ ผู้กระทำต้องมีเจตนานำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ในขณะเดียวกันผู้กระทำต้องรู้ถึงข้อเท็จจริงในองค์ประกอบความผิดว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จและต้องรู้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

๒. นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

ความผิดตามมาตรา ๑๔(๒) มีองค์ประกอบความผิด ดังนี้

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

องค์ประกอบความผิดเดียวกันกับข้อ ๑๔(๑)

(๒) ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ

มาตรา ๑๔(๒) เน้นที่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ จึงไม่ใช่เรื่องที่ไปปลอมแปลงข้อมูลที่มีอยู่

(๓) โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

ความจริงแล้วองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๑๔(๒) ก็ใกล้เคียงและเกลื่อนกลืนกัน การกระทำที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความตื่นตระหนกแก่ประชาชน ก็น่าจะถือได้ว่าเข้าองค์ประกอบความผิดที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ตามมาตรา ๑๔(๑) อยู่แล้วด้วย

(๔) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

๓. นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

ความผิดตามมาตรา ๑๔(๓) มีองค์ประกอบความผิด ดังนี้

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

องค์ประกอบความผิดข้อนี้พิจารณาจากลักษณะของข้อมูลคอมพิวเตอร์กล่าวคือเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ใช้กระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๐๗ ถึงมาตรา ๑๓๕ หรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ ถึงมาตรา ๑๓๕/๓

ความผิดตามมาตรา ๑๔(๓) นี้จึงเป็นการบัญญัติเอาผิดเพิ่มขึ้นจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายโดยในการกระทำความผิดดังกล่าวได้ใช้วิธีการทางคอมพิวเตอร์นำข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นความผิดตามมาตราดังกล่าวเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ดังนั้นการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔(๓) นี้ผู้กระทำอาจต้องรับผิดตามประมวลกฎหมายอาญาตามบทมาตราที่กล่าวมาด้วย

(๓) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

ซึ่งหมายถึงเจตนาในการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ตาม (๑) และรู้ถึงข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดตาม (๒)

๔. นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

ความผิดตามมาตรา ๑๔(๔) มีองค์ประกอบความผิด ดังนี้

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบความผิดข้อนี้พิจารณาจากลักษณะของข้อมูลคอมพิวเตอร์เช่นกัน คือเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันลามก

คำว่า *"ลามก"* เป็นคำสามัญที่ไม่มีการนิยามศัพท์ แต่เป็นคำที่ใช้เป็นองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ ซึ่งเป็นความผิดฐานเผยแพร่วัตถุอันลามก ดังนั้นข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดจะเข้าองค์ประกอบความผิด *"ลามก"* หรือไม่ จึงใช้มาตรฐานเดียวกันกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๘๗ ดังกล่าว ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาไว้เป็นบรรทัดฐานหลายเรื่องแล้วในเรื่องการพิจารณาลักษณะอันลามก

(๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

การจะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔(๔) นอกจากข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมีลักษณะอันลามกแล้ว ยังต้องเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้อีกด้วย ดังนั้นหากเป็นการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ของตนโดยเฉพาะที่ไม่ได้ประสงค์จะให้ผู้ใดเข้าถึง แต่บังเอิญนำเครื่องคอมพิวเตอร์ไปซ่อม แล้วช่างซ่อมตรวจพบเข้าจึงนำไปเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์และเผยแพร่ดังที่เป็นข่าวคราว เช่นนี้เฉพาะช่างซ่อมเท่านั้นที่มีความผิดตามมาตรา ๑๔(๔)

๕. เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

ความผิดตามมาตรา ๑๔(๕) มีองค์ประกอบความผิด ดังนี้

(๑) เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์

องค์ประกอบความผิดนี้แตกต่างจากอนุมาตรา (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ซึ่งเป็นเรื่องการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่องค์ประกอบความผิดข้อนี้เป็นเพียงการเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นวิธีการที่ระบบคอมพิวเตอร์สร้างขึ้นมาเพื่อให้มีการส่งต่อหรือเผยแพร่ข้อมูลได้โดยง่าย

คำว่า *"เผยแพร่หรือส่งต่อ"* เป็นคำสำคัญที่เข้าใจได้แต่ต้องระลึกว่าเป็นการเผยแพร่หรือส่งต่อในระบบคอมพิวเตอร์ ไม่หมายความรวมถึงการส่งต่อทางกายภาพ เช่นการส่งดิสเกตต์ หรือสั่งพิมพ์ออก (printout)

(๒) โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔(๕) ต้องพิสูจน์ด้วยว่าผู้กระทำรู้อยู่แล้วว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ตนเผยแพร่หรือส่งต่อนั้น เป็นข้อมูลซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๓) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

หมายถึง ผู้กระทำต้องมีเจตนาในการเผยแพร่หรือส่งต่อ

ผู้ให้บริการจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

> ***มาตรา ๑๕*** *ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔*

มาตรา ๑๕ เป็นการเอาผิดกับ *"ผู้ให้บริการ"* มีองค์ประกอบความผิด ดังนี้

(๑) ผู้ให้บริการ

ผู้ที่จะมีความผิดตามมาตรา ๑๕ ต้องเป็น *"ผู้ให้บริการ"* ซึ่งมีนิยามศัพท์ไว้ในมาตรา ๓ ผู้ให้บริการจึงหมายถึงผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นโดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น และยังหมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) จงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

บทบัญญัติมาตรานี้ใช้ถ้อยคำ *"จงใจ"* ซึ่งเป็นคำที่เพิ่มขึ้นมาจาก *"เจตนา"* โดยมีเจตนารมณ์ที่จะเน้นให้เห็นว่า *"จงใจ"* นั้นหมายถึงต้องรู้ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ เช่นมีการเตือนหรือแจ้งให้ทราบแล้วว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเป็นความผิดต่อกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔ เมื่อผู้ให้บริการยังปล่อยให้มีการเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นความผิดในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ก็จะถือได้ว่าเป็นการจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิด

(๓) ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน

ข้อนี้เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติเอาผิดเฉพาะผู้ให้บริการที่กระทำความผิดในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตนเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการหรือผู้ใดก็ตามหากมีการกระทำอันเป็นการสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ไม่ว่าในระบบคอมพิวเตอร์ของตนหรือของผู้ใดก็อาจต้องรับผิดตามหลักเรื่องตัวการ หรือผู้สนับสนุนตามหลักในประมวลกฎหมายอาญาได้

(๔) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

มีข้อสังเกตว่า ถึงแม้มาตรา ๑๕ จะได้บัญญัติองค์ประกอบความผิดว่า *"จงใจ"* แล้วก็ตาม แต่ผู้กระทำจะต้องมีเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ ด้วย ซึ่งถึงแม้จะดูเป็นองค์ประกอบความผิดที่ซ้ำซ้อนกัน แต่คณะกรรมาธิการเห็นควรให้คงไว้เพื่อเน้นย้ำว่าการที่จะเอาผิดกับผู้ให้บริการตามมาตรานี้ได้จะต้องเป็นเรื่องที่ผู้ให้บริการรู้อยู่แล้วว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งอยู่ในความควบคุมของตนเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๔ แล้วยังยินยอมหรือสนับสนุนให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ของตนอยู่

ตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล

> ***มาตรา ๑๖*** *ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติมหรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*
>
> *ถ้ากระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการนำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริต ผู้กระทำไม่มีความผิด*
>
> *ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้*
>
> *ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความผิดตามมาตรา ๑๖ นี้เป็นลักษณะของการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทด้วยการตกแต่งภาพของบุคคลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด มีองค์ประกอบความผิด ดังนี้

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

หมายความว่า ผู้กระทำได้มีการกระทำอันเป็นการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และระบบคอมพิวเตอร์นั้นเป็นระบบที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ถ้าเป็นระบบคอมพิวเตอร์ของตนเองก็ไม่เป็นความผิด

(๒) ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติมหรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด

องค์ประกอบความผิดข้อนี้ต้องเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น หมายถึงการแสดงข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกเป็นภาพของบุคคล และภาพนั้นอาจเกิดจากการสร้างขึ้นใหม่ หรือเป็นภาพที่มีอยู่แต่ได้มีการตัดต่อ เติมหรือดัดแปลง ซึ่งเป็นการทำด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด

คำว่า *"วิธีการอื่นใด"* เขียนไว้เพื่อให้ครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพบุคคลนั้นด้วยวิธีการใดๆ ก็ได้ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ จึงไม่น่าจะหมายความรวมถึงการตัดต่อ เติมหรือดัดแปลงภาพบุคคลซึ่งเป็น printout จากคอมพิวเตอร์

(๓) โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย

องค์ประกอบความผิดข้อนี้ใช้ข้อความทำนองเดียวกับความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ แต่เพิ่มคำว่า *"ได้รับความอับอาย"* เข้าไปด้วย จึงมีความหมายกว้างกว่าความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๔) เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙

หมายถึงเจตนาในการนำภาพบุคคลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

การนำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริตไม่เป็นความผิด การกระทำใดเป็นการนำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริตน่าจะพิจารณาเทียบได้กับบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ ที่บัญญัติว่า *"ผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความโดยสุจริต...ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท"*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อสังเกตประการต่อไปสำหรับความผิดตามมาตรา ๑๖ ก็คือความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้ และเป็นความผิดมาตราเดียวที่บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ทั้งนี้เนื่องจากเห็นได้ชัดเจนว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความเสียหายเฉพาะบุคคล

เมื่อเป็นความผิดอันยอมความได้ กฎหมายจึงต้องบัญญัติในเรื่องผู้เสียหายไว้ในลักษณะทำนองเดียวกับความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๓ ดังปรากฏความในวรรคสี่ ดังนี้

“ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๓
ความรับผิดตามหลักดินแดน

ลักษณะของการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่จะมีผลเกิดขึ้นโดยไม่มีเขตแดน (borderless) โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ซึ่งไม่ว่าจะส่ง ณ ที่แห่งใดในโลกก็จะส่งผลที่สามารถเปิดระบบคอมพิวเตอร์ดูได้ทั่วโลก จึงถือว่าเป็นอาชญากรรมที่ไร้พรมแดน ดังนั้นจึงต้องพิจารณาความรับผิดและการรับโทษตามบททั่วไปของประมวลกฎหมายอาญาด้วย ดังนี้

การกระทำส่วนหนึ่งส่วนใดในราชอาณาจักรหรือผลแห่งการกระทำเกิดขึ้นในราชอาณาจักร

การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ นี้เป็นบทบัญญัติความผิดที่มีโทษทางอาญา ดังนั้นจึงต้องนำหลักกฎหมายความรับผิดในเรื่องหลักดินแดนตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาใช้ด้วย ดังนี้

> ***มาตรา ๕*** *ความผิดใดที่การกระทำแม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใดได้กระทำ ในราชอาณาจักรก็ดี ผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักรโดยผู้กระทำประสงค์ให้ผลนั้นเกิดในราชอาณาจักร หรือโดยลักษณะแห่งการกระทำ ผลที่เกิดขึ้นควรเกิดในราชอาณาจักรหรือย่อมจะเล็งเห็นได้ว่าผลนั้นจะเกิดในราชอาณาจักรก็ดี ให้ถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร*
>
> *ในกรณีการตระเตรียมการ หรือพยายามกระทำการใดซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แม้การกระทำนั้นจะได้กระทำนอกราชอาณาจักร ถ้าหากการกระทำนั้นจะได้กระทำตลอดไปจนถึงขั้นความผิดสำเร็จ ผลจะเกิดขึ้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่า*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตระเตรียมการหรือพยายามกระทำความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร

การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับข้อมูลคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึง การเข้าแทรกแซง ทำลาย การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ การเผยแพร่นั้น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้กระทำในประเทศไทย แต่ถ้าผลที่เกิดขึ้น คือผู้รับข้อมูลสามารถเปิดรับข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นในประเทศไทยได้ย่อมถือว่าผลแห่งการกระทำเกิดในประเทศไทย และถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในประเทศไทยด้วย

เช่นเดียวกับกรณีที่มีการตระเตรียมการหรือความพยายามกระทำการใดๆ ที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นความผิด แม้การตระเตรียมการหรือการพยายามนั้นจะได้กระทำนอกประเทศไทยแต่ถ้าหากกระทำไปตลอดแล้วผลจะเกิดในประเทศไทย ก็ถือว่าการตระเตรียมการหรือพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้กระทำในประเทศไทย

การกระทำของตัวการ ผู้สนับสนุนหรือผู้ใช้ให้กระทำความผิดที่ได้กระทำนอกราชอาณาจักร

เรื่องนี้ต้องนำหลักความรับผิดในเรื่องสถานที่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖ มาใช้บังคับด้วย

> ***มาตรา ๖*** *ความผิดใดที่ได้กระทำในราชอาณาจักรหรือที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร แม้การกระทำของผู้เป็นตัวการด้วยกัน ของผู้สนับสนุน หรือของผู้ใช้ให้กระทำความผิดนั้นจะได้กระทำนอกราชอาณาจักร ก็ให้ถือว่าตัวการ ผู้สนับสนุน หรือผู้ใช้ให้กระทำได้กระทำในราชอาณาจักร*

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวแล้วจะเห็นว่าตัวการ ผู้สนับสนุน หรือผู้ใช้ให้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หากได้มีการกระทำ สนับสนุนหรือใช้นอกประเทศไทยก็ถือว่าตัวการ ผู้สนับสนุน หรือผู้ใช้ให้กระทำความผิดนั้นได้กระทำความผิดในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรที่ต้องรับโทษในราชอาณาจักร

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าลักษณะของการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะกระทำ ณ ที่ใดในโลกก็มักจะเกิดผลในประเทศไทยด้วย ดังนั้นการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดถึงแม้จะกระทำที่ประเทศอื่นแต่ผลของข้อมูลเกิดขึ้นในประเทศไทยก็ใช้หลักตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖ ได้ แต่ก็อาจมีความผิดบางลักษณะซึ่งเป็นการกระทำนอกราชอาณาจักรและผลที่เกิดขึ้นก็มีแต่นอกราชอาณาจักรเท่านั้น เช่นการเข้าไปเจาะทำลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ของสถานทูตไทยในต่างประเทศ กรณีเช่นนี้ถือว่าผู้เสียหายเป็นคนไทย ซึ่งหลักตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘ นั้นจะให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษภายในราชอาณาจักรหากผู้เสียหายหรือรัฐบาลไทยได้ร้องขอให้ลงโทษ

อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘ ใช้เฉพาะความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ เท่านั้น แต่ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่ได้อยู่ในบัญชีตามอนุมาตราต่างๆ ของมาตรา ๘ ดังนั้นจึงได้มีการเพิ่มเติมหลักความรับผิดโดยล้อข้อความของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘ ไว้ในพระราชบัญญัติ ดังนี้

> ***มาตรา ๑๗*** *ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักร และ*
>
> *(๑) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้น หรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ*
>
> *(๒) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย และผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ*
>
> *จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร*

โดยสรุปแล้วเมื่อเพิ่มเติมหลักความรับผิดของการกระทำผิดนอกราชอาณาจักรให้ต้องรับโทษภายในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘ มาใส่ไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อรวมกับบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ทำให้สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นอาชญากรรมไร้พรมแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๔
การดำเนินคดี

ความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นความผิดอาญา ดังนั้นการดำเนินคดีไม่ว่าในเรื่องการจับกุม ค้น ขัง การสืบสวนสอบสวนย่อมเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่นกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีในศาลแขวง กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว เป็นต้น อย่างไรก็ตามเพื่อให้การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้มีประสิทธิภาพจึงได้มีหลักการพิเศษเพิ่มขึ้น ๒ ประการ ดังนี้

(๑) การเพิ่มวิธีการพิเศษในการสืบสวนและสอบสวน และ

(๒) การเพิ่มให้มี *"พนักงานเจ้าหน้าที่"* เข้ามามีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยนอกเหนือจากเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อำนาจในการสืบสวนสอบสวนเพื่อดำเนินคดี

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ บัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนอย่างหนึ่งอย่างใดรวม ๘ ประการ นอกเหนือจากอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมมีอำนาจเนื่องจากมาตรา ๒๙ บัญญัติว่าในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจรับคำร้องทุกข์หรือรับคำกล่าวโทษ และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มีข้อน่าสังเกตว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ตัดอำนาจของเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น เช่นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือตามกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานประเภทนั้นๆ ในทำนองเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบัญญัติที่ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพิเศษ คือมาตรา ๑๘ ปรากฏตามวรรคหนึ่งของมาตราดังกล่าว ดังนี้

> ***มาตรา ๑๘*** *ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวน ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิด*

คำว่า *"ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙"* หมายความว่า การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ ด้วย และเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๙ แล้วเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่รวม ๕ อนุมาตรา คือ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องยื่นคำร้องต่อศาลและศาลต้องมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่จึงจะสามารถดำเนินการได้

นอกจากนั้นกฎหมายยังควบคุมการใช้อำนาจตามมาตรานี้ว่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้ได้ต่อเมื่อเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นย่อมไม่เข้าเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจได้ อย่างไรก็ตามถ้าเป็นความผิดหลายกรรมหรือเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทย่อมได้ประโยชน์จากมาตรานี้ด้วย นอกจากนั้นการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ยังต้องใช้เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิด

การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ต้องขออนุญาตศาล

บทบัญญัติมาตรา ๑๘ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดรวม ๓ ประการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยไม่จำต้องขออนุญาตศาล

> *(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อให้ถ้อยคำ*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้

อำนาจตาม (๑) เป็นเรื่องทั่วไปในการรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอาจทำโดยวิธีการเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้บุคคลชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งอำนาจตาม (๑) นี้เป็นอำนาจที่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอยู่แล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วน *"ข้อมูล"* นั้นหมายถึงข้อมูลทั่วไป เช่นเป็นข้อมูลที่เก็บไว้ในไฟล์ดิสเกตต์หรือเป็น printout แต่ไม่รวมถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์

การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (๑) เป็นความผิดตามมาตรา ๒๗

(๒) เรียกข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

"ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์" มีนิยามศัพท์ไว้ในมาตรา ๓

"ผู้ให้บริการ" มีนิยามศัพท์ตามมาตรา ๓ เช่นกัน ผู้ให้บริการมีหน้าที่ตามมาตรา ๒๖ ที่จะต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ดังนั้นหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการเก็บรักษาจึงต้องพิจารณาจากมาตรา ๒๖ ด้วย

นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจเรียกข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการแล้ว ก็ยังมีอำนาจเรียกจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้อีกด้วย

การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (๒) เป็นความผิดตามมาตรา ๒๗

(๓) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บรักษาตามมาตรา ๒๖ หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

นอกจาก *"ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์"* แล้ว ผู้ให้บริการยังมีหน้าที่ต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้ใช้บริการ เช่นข้อมูลรหัสประจำตัวผู้ใช้บริการ (user ID) ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ใช้บริการซึ่งได้มีการลงทะเบียน (register) ไว้ เป็นต้น

การจะเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการที่จะใช้บังคับกับผู้ให้บริการประเภทใดอย่างไรและเมื่อใด วรรคสามของมาตรา ๒๖ กำหนดให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ให้บริการจึงควรติดตามประกาศของรัฐมนตรีที่จะมีขึ้นต่อไป

นอกจากข้อมูลของผู้ใช้บริการที่ผู้ให้บริการมีหน้าที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ แล้ว หากผู้ให้บริการมีข้อมูลของผู้ใช้บริการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการ พนักงานเจ้าหน้าที่ก็มีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบได้เช่นกัน

การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งต้องขออนุญาตศาล

การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ รวม ๕ ประการตาม (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ต้องขออนุญาตศาลตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ ก่อน

> *(๔) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าได้มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมิได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่*

การทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์เมื่อไปกระทำจากระบบคอมพิวเตอร์ ถือว่าเป็นการล่วงล้ำเข้าไปในข้อมูลคอมพิวเตอร์ซึ่งหากบุคคลทั่วไปทำย่อมเป็นความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๗ ดังนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากศาลก่อน

ส่วนข้อความที่ว่า *"ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมิได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่"* หมายถึง ในกรณีที่หากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์นั้นมาแล้ว* ดังนั้นเมื่อได้ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์มาแล้วก็ย่อมใช้อำนาจทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้เลยโดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตต่อศาลอีก

---

*ซึ่งการยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์ก็ต้องขออนุญาตศาลก่อนเช่นกันเพราะเป็นกรณีตาม (๘)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้อำนาจตาม (๔) นี้ หมายถึงการที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปตรวจสอบข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ หรือในข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ก็ได้ ซึ่งได้แก่การเจาะระบบเพื่อให้ทราบถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้ เข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ซึ่งปกติแล้วต้องใช้วิธีการทางคอมพิวเตอร์ การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ และข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ย่อมทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ นอกจากนั้นการเข้าถึงข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ย่อมเป็นประโยชน์ในการสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิดว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและเมื่อวัน เวลาใด จากสถานที่ใด เป็นต้น และเมื่อหาตัวผู้กระทำผิดได้แล้วยังมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

การทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๘(๔) นอกจากจะต้องยื่นคำร้องต่อศาลและเมื่อได้รับอนุญาตจากศาลแล้ว ตามวรรคสี่ยังระบุว่าให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการของเจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเกินความจำเป็น

> *(๕) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่*

ตาม (๕) การที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องยื่นคำร้องขออนุญาตจากศาลที่มีเขตอำนาจและศาลได้มีคำสั่งอนุญาตก่อน

> *(๖) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสอบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

มีข้อน่าสังเกตว่าหากผู้กระทำความผิดนั้นเป็นบุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ พนักงานเจ้าหน้าที่ก็มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตามมาตรา ๑๘(๕) ด้วย

การใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘(๖) ในข้อนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจและได้รับอนุญาตก่อนที่จะดำเนินการ

(๗) ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใดหรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ทำการถอดรหัสลับหรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

การใช้อำนาจในการตรวจสอบและเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๖) พนักงานเจ้าหน้าที่อาจพบปัญหาซึ่งทำให้ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้เนื่องจากมีรหัสลับป้องกันการเข้าถึงข้อมูลนั้น มาตรา ๑๘(๗) จึงให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการถอดรหัสลับหรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

ปกติแล้วข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่สำคัญ เช่นของสถาบันการเงิน การซื้อขายหลักทรัพย์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงและความลับของประเทศจะต้องมีระบบป้องกันการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์เหล่านี้ด้วยรหัสลับ เพราะถ้าผู้ใดล่วงรู้หรือเขาถึงข้อมูลดังกล่าวได้อาจทำความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลหรือความปลอดภัยสาธารณะเป็นอย่างมาก การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามของ (๗) นี้จึงต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อน เช่นกัน

(๘) ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงแม้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ใช้อำนาจตามที่บัญญัติไว้ในข้อก่อนๆ แล้ว เช่นการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือการถอดรหัสลับแล้วก็ตาม แต่บางครั้งก็อาจยังไม่ได้ข้อมูล เช่นไม่อาจถอดรหัสลับได้ มาตรา ๑๘(๘) จึงให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการยึดอายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำผิด

การยึดระบบคอมพิวเตอร์ คือการนำระบบคอมพิวเตอร์มาอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนการอายัดระบบคอมพิวเตอร์น่าจะหมายถึงการที่พนักงานเข้าหน้าที่สั่งระงับการใช้ระบบคอมพิวเตอร์นั้นและให้ระบบคอมพิวเตอร์นั้นอยู่ในความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่

การยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์นอกจากจะต้องได้รับอนุญาตจากศาลแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึดหรืออายัดมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐานแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งยึดหรืออายัดไว้เกินสามสิบวันมิได้ ในกรณีจำเป็นที่ต้องยึดหรืออายัดไว้นานกว่านั้นให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอขยายเวลายึดหรืออายัดได้ แต่ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันได้อีกไม่เกินหกสิบวัน เมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดหรืออายัดหรือครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรือถอนการอายัดโดยพลัน หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

อำนาจศาลในการตรวจสอบการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

> ***มาตรา ๑๙*** *การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ต้องใช้อำนาจ ลักษณะของการกระทำความผิด รายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้ประกอบคำร้อง*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วย ในการพิจารณาคำร้อง ให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็ว

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ก่อนดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาบันทึกเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาบันทึกนั้นให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ส่งสำเนาบันทึกรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลแห่งการดำเนินการ ให้ศาลที่มีเขตอำนาจภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ เพื่อเป็นหลักฐาน

การทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๘ (๔) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการของเจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเกินความจำเป็น

การยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๘ (๘) นอกจากจะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึดหรืออายัดมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐานแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งยึดหรืออายัดไว้ เกินสามสิบวันมิได้ ในกรณีจำเป็นที่ต้องยึดหรืออายัดไว้นานกว่านั้น ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอขยายเวลายึดหรืออายัดได้ แต่ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันได้อีกไม่เกินหกสิบวัน เมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดหรืออายัดหรือครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรืออายัดโดยพลัน

หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดตามวรรคห้าให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจศาลในการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

(๑) เฉพาะการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) เท่านั้นที่จะต้องยื่นคำร้องขออนุญาตต่อศาลเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง

(***<u>หมายเหตุ</u>*** *เฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้นที่มีอำนาจและต้องยื่นคำร้องด้วยตนเอง*)

(๒) ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ

การจะพิจารณาว่าศาลใดเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเป็นไปตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาล เช่นกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวง เป็นต้น และเนื่องจากเป็นการยื่นคำร้องในคดีความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นคดีอาญา จึงต้องยื่นต่อศาลชั้นต้นที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาและมีเขตอำนาจในคดีที่บุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำความผิด

(๓) คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ต้องใช้อำนาจ ลักษณะของการกระทำความผิด รายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้ประกอบคำร้องด้วย

(๔) ให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็ว

การที่จะสั่งคำร้องของพนักงานเจ้าหน้าที่ กฎหมายกำหนดให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็ว ซึ่งศาลอาจสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตโดยพิจารณาจากคำร้องได้เลย แต่ถ้าศาลเห็นสมควรจะสั่งให้มีการไต่สวนคำร้องก่อนมีคำสั่งก็ได้ซึ่งเป็นอำนาจทั่วไปของศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และน่าจะถือได้ว่าเป็นการสั่งคำร้องคำขอในคดีอาญาซึ่งผู้พิพากษาคนเดียวย่อมมีอำนาจตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(๕) เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ก่อนดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาบันทึกเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาบันทึกนั้นให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้

(๖) หลังจากได้รับอนุญาตจากศาลให้ดำเนินการตามคำร้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ส่งสำเนาบันทึกรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลแห่งการดำเนินการ ให้ศาลที่มีเขตอำนาจ* ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ เพื่อเป็นหลักฐาน

ส่วนการทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๘ (๔) และการยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์ มีหลักเกณฑ์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๑๙ ได้มีการอธิบายไว้ในเรื่องนั้นๆ แล้วจึงไม่ขออธิบายซ้ำอีก

อำนาจศาลในการมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์

> ***มาตรา ๒๐*** *ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้ในภาคสอง ลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีคำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้*
>
> *ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำ*

---

*ซึ่งได้แก่ศาลที่มีคำสั่งอนุญาตคำร้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้

มาตรา ๒๐ เป็นกรณีที่ให้ศาลมีอำนาจมีคำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือภาษาสามัญคือการบล็อกไม่ให้ระบบคอมพิวเตอร์เผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นความผิดดังกล่าวในระบบคอมพิวเตอร์อีกต่อไป

การที่ศาลจะใช้อำนาจตามข้อนี้ต้องเป็นเรื่องที่พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อนแล้วจึงยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น ศาลที่มีเขตอำนาจในคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเข้าองค์ประกอบตามมาตรา ๒๐

จะเห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดวิธีการไว้ค่อนข้างเข้มงวด คือไม่ได้ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้น แต่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อนเนื่องจากการบล็อกระบบคอมพิวเตอร์อาจกระทบถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการสื่อสารข้อมูล

ลักษณะของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ศาลจะสั่งให้ระงับการเผยแพร่นั้น จะต้องเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นองค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งปกติ ได้แก่ ความผิดตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ นอกจากนั้นยังต้องเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้ในภาคสองลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งการพิจารณาความหมายดังกล่าวต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายอาญา

ในส่วนที่เป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรนั้นมีกำหนดไว้ว่าต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายอาญา ส่วนที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นคำที่มีความหมายกว้างกว่าที่ยกตัวอย่างได้ก็เช่นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่กระทบต่อศาสนาหนึ่งศาสนาใด เป็นต้น

เมื่อศาลมีคำสั่งให้ระงับการเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำร้องขอของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว กฎหมายกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๗

อำนาจศาลในการห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์

> ***มาตรา ๒๑*** *ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีคำสั่งคำสั่งห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นระงับการใช้ ทำลาย หรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้*
>
> *ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ขัดข้อง หรือปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา*

มาตรา ๒๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีคำสั่งห้ามจำหน่าย หรือเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ ศาลที่มีเขตอำนาจตามมาตรานี้น่าจะหมายถึง ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นอยู่ในเขตอำนาจ

"ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์" หมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ขัดข้องหรือปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่จะกำหนดไว้โดยกฎกระทรวง ดังนั้นจึงอาจมีกฎกระทรวงกำหนดถึงลักษณะของชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามมา อย่างไรก็ตามชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังกล่าวย่อมไม่รวมถึงชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขนั้นเอง ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรานี้นอกจากจะห้ามการจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วยนั้นระงับการใช้ ทำลาย หรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มีไว้ครอบครอง เผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้

อนึ่ง หากชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวเป็นชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๑ ผู้ที่จำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งดังกล่าวย่อมมีความผิดตามมาตรา ๑๓

การรับฟังข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นพยานหลักฐาน

> ***มาตรา ๒๕*** *ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อ้างและรับฟังเป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยานได้ แต่ต้องเป็นชนิดที่มิได้เกิดขึ้นจากการจูงใจ มีคำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่น*

มาตรา ๒๕ เป็นบทบัญญัติที่เสริมมาตรา ๒๒๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่านอกเหนือจากพยานบุคคล พยานวัตถุและพยานเอกสารแล้ว ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ก็เป็นพยานหลักฐานที่อ้างและรับฟังได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยาน ทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหาว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นพยานหลักฐานประเภทใด

ส่วนการตรวจสอบพยานหลักฐานที่ได้จากคอมพิวเตอร์ก็ใช้หลักการเกี่ยวกับพยานหลักฐานประเภทอื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ คือต้องเป็นพยานหลักฐานที่มิได้เกิดขึ้นจากการจูงใจ มีคำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการที่สำคัญของมาตรา ๒๕ คือ ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้มาโดยอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ ประกอบมาตรา ๑๙ หากไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องก็ไม่สามารถอ้างและรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ อย่างไรก็ตามบทบัญญัตินี้เป็นการควบคุมการได้มาซึ่งพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้น จำเลยจึงอาจอ้างพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์นำสืบต่อสู้ได้โดยไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๒๕ แต่พยานหลักฐานของจำเลยที่เป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ก็ยังอยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ อยู่ดี

การประสานงานในเรื่องการจับ ควบคุม ค้น การสืบสวนและสอบสวนระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่กับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

> ***มาตรา ๒๙*** *ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้*
>
> *ในการจับ ควบคุม ค้น การทำสำนวนสอบสวนและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาที่เป็นอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป*
>
> *ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติและรัฐมนตรีมีอำนาจร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามวรรคสอง*

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งหมดแล้วอาจสรุปได้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมายความว่ามีอำนาจทั้งปวงตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่กำหนดไว้สำหรับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ เช่น มีอำนาจรับคำร้องทุกข์หรือรับคำกล่าวโทษ และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

ข้อสังเกตที่สำคัญก็คืออำนาจในการสืบสวนสอบสวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำได้มีแต่เฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น

(๒) ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะกำหนดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ก็ไม่ได้ตัดอำนาจเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไม่ว่าจะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพียงแต่เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาไม่มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้โดยเฉพาะเท่านั้น เช่นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๖ เป็นต้น ดังนั้นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญายังมีอำนาจหน้าที่ซึ่งไม่ได้มีการบัญญัติไว้โดยเฉพาะ จึงย่อมรับแจ้งความร้องทุกข์ จับกุม ทำสำนวนการสอบสวนได้

(๓) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่างมีอำนาจซ้ำซ้อนกันในบางเรื่อง และความผิดที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งที่มีความเกี่ยวพันกันระหว่างความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้กับความผิดตามกฎหมายอื่นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีไม่ว่าในเรื่องการจับ ควบคุม ค้น การทำสำนวนการสอบสวนจึงต้องมีการประสานงานระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่กับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๔) การประสานงานระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่กับเจ้าพนักงานและพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าผู้ใดจะรับผิดชอบในเรื่องใดในขั้นตอนต่างๆ ของการสืบสวนและสอบสวน (ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างมีอำนาจตามกฎหมายด้วยกัน) นั้นไม่อาจกำหนดรายละเอียดในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ จึงให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติและรัฐมนตรีมีอำนาจร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสรุปจะต้องมีการวางระเบียบในเรื่องการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้กับพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตลอดจนพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ชัดเจนที่จะประสานการปฏิบัติหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

ความหมายและคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓ ได้ให้ความหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ดังนี้

> *"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้*

กฎหมายบัญญัติให้มี *"พนักงานเจ้าหน้าที่"* เพื่อมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนในเรื่องพยานหลักฐานจากระบบคอมพิวเตอร์เป็นสำคัญ ดังจะเห็นได้จากการกำหนดคุณสมบัติไว้ในมาตรา ๒๘

> ***มาตรา ๒๘*** *การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด*

มาตรา ๒๘ ค่อนข้างจะเปิดกว้างสำหรับคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ คือ เพียงแต่มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ก็เพียงพอ ดังนั้นจึงอาจมีการฝึกอบรมเจ้าพนักงานตำรวจให้มีความรู้เกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์แล้วแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

กฎหมายไม่ได้บังคับว่าจะต้องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่จากข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างไรก็ตามรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมได้อีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานะและอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

> ***มาตรา ๒๙*** *ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้*

"พนักงานเจ้าหน้าที่" มีอำนาจทุกอย่างตามที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามี แต่มีอำนาจสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น

อำนาจหน้าที่ ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

(๑) อำนาจในการสืบสวนและสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำผิดตามมาตรา ๑๘

(๒) อำนาจในการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ซึ่งมาตรา ๑๙ กำหนดว่าจะต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการ

(๓) อำนาจในการยื่นคำร้อง (ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี) ต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีคำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามมาตรา ๒๐

(๔) อำนาจในการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีคำสั่งห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามมาตรา ๒๑

(๕) อำนาจในการสั่งให้ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายตามมาตรา ๒๖

ทั้งนี้ ต้องอย่าลืมว่าถึงแม้กฎหมายฉบับนี้จะกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ก็จะต้องเป็นเรื่องความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรับผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่

> ***มาตรา ๒๒*** *ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ให้แก่บุคคลใด*
>
> *ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาล*
>
> *พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาจากการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ เป็นกรณีที่กระทำไปเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวนและสอบสวนความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น ดังนั้นจึงห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลดังกล่าวให้แก่บุคคลใด เว้นแต่เป็นกรณีที่กระทำไปเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นเองเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

อย่างไรก็ตามเพื่อเปิดช่องให้สามารถนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นได้ เช่นเพื่อใช้ในการดำเนินคดีอาญาอื่นหรือเพื่อใช้ในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศตามสนธิสัญญาหรือข้อตกลงที่ประเทศไทยเป็นภาคี กฎหมายกำหนดให้จะต้องเป็นการกระทำตามคำสั่งของศาลหรือได้รับอนุญาตจากศาล ส่วนในปัญหาว่าจะขออนุญาตจากศาลใดนั้น น่าจะหมายถึงศาลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จะเปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์อยู่ในเขตอำนาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งหมายถึงกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำไปโดยเจตนา

ส่วนกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้มีเจตนาแต่กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ จะต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๓ ดังนี้

> ***มาตรา ๒๓*** *พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๖
ความรับผิดของผู้ให้บริการและบุคคลทั่วไป

ความหมายของผู้ให้บริการ

มาตรา ๓ ให้ความหมายของผู้ให้บริการ ดังนี้

*"**ผู้ให้บริการ**" หมายความว่า*

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลตามอื่น

ความหมายของผู้ให้บริการได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ ๑

หน้าที่และความรับผิดของผู้ให้บริการ

มาตรา ๑๕ *ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔*

ความรับผิดของผู้ให้บริการตามมาตรา ๑๕ นี้คือการจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตนซึ่งได้มีการอธิบายไว้แล้วในบทที่ ๒

มาตรา ๒๖ *ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทาง*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราวก็ได้

ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการนับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การใช้บริการสิ้นสุดลง

ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใดอย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๖ กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ กล่าวคือผู้ให้บริการมีหน้าที่ต้องเก็บรักษาข้อมูล ๒ ประการ คือ

(๑) ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์

ความหมายของข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ปรากฏตามมาตรา ๓ โดยผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์แต่อาจขยายออกไปได้กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้เก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราวก็ได้

การกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องการเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ว่าจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใดนั้นจะเป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ข้อมูลผู้ใช้บริการ

หมายถึง ข้อมูลที่บันทึกถึงตัวตนของบุคคลในการเข้าใช้บริการทางเครือข่ายของผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นชื่อ สกุล รหัสเลขประจำตัว user name หรือ pin code ใดๆ ผู้ให้บริการมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการนับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การใช้บริการสิ้นสุดลง

ผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ คือไม่เก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลผู้ใช้บริการจะต้องระวางโทษตามวรรคสี่ คือปรับไม่เกินห้าแสนบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรับผิดของบุคคลทั่วไป

> ***มาตรา ๒๔*** *ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ และเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ*

บุคคลทั่วไปซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แต่หากไปได้ล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลผู้ใช้บริการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาจากการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ แล้วเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใดจะมีความผิดและต้องรับโทษตามมาตรานี้

ส่วนกรณีที่ผู้นั้นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วยการกระทำของตนเองก็อาจมีความผิดตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ได้เช่นกัน

> ***มาตรา ๒๗*** *ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง*

การที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ หรือการที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๑ ไม่จำเป็นว่าจะต้องสั่งกับผู้กระทำความผิดหรือผู้ให้บริการ ดังนั้นจึงอาจเป็นการสั่งกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่นผู้ครอบครองหรือควบคุมระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ก็ได้

การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเช่นว่านี้ระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับไม่เกินวันละห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง หมายความว่าศาลมีอำนาจพิจารณาปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกินสองแสนบาท และจะกำหนดค่าปรับรายวันหลังจากนั้นอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง แต่ถ้าได้ปฏิบัติตามคำสั่งแล้วก่อนที่ศาลจะพิจารณา ศาลก็จะกำหนดค่าปรับรายวันอีกไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๗
บทสรุป

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่มีผลกระทบกับวิถีชีวิตของบุคคลในสังคมอย่างมาก คอมพิวเตอร์มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในหลายรูปแบบและได้มีการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการบันทึกที่สามารถดึงข้อมูลกลับได้ ตลอดจนการประมวลผลที่ถูกต้องแม่นยำทางคณิตศาสตร์

อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์เกิดขึ้นใน ๒ ลักษณะ

ลักษณะแรก คือ อาชญากรรมที่กระทำต่อระบบคอมพิวเตอร์และข้อมูลคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้แก่การเข้าไปแทรกแซง ทำลาย ทำให้เปลี่ยนแปลง ทำให้เสียหายในระบบคอมพิวเตอร์และข้อมูลคอมพิวเตอร์

ลักษณะที่สอง คือ การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือประกอบอาชญากรรมซึ่งเป็นอาชญากรรมที่มีผลกระทบร้ายแรงและขยายวงกว้างเพราะการแพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นไม่มีพรมแดนและมีอยู่อย่างต่อเนื่องตลอดไปที่อยู่ในระบบ

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญใน ๒ ส่วน ส่วนแรกเรียกว่าเป็นกฎหมายสารบัญญัติที่เป็นการกำหนดองค์ประกอบความผิดในอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ การกำหนดกฎหมายในส่วนที่เป็นบทบัญญัติความผิดต่างๆ นั้นไม่น่าจะมีปัญหาเท่าใดนัก เพราะหลักการใช้กฎหมายอาญานั้นต้องตีความโดยเคร่งครัด หากมีกรณีใดบ้างที่อาจหลุดหลงไปเนื่องจากการกำหนดองค์ประกอบความผิดที่ไม่ชัดเจนพอก็อาจแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ได้ในภายหลัง การที่กล่าวเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่าการพิจารณายกร่างกฎหมายในส่วนนี้ไม่ได้มีการพิจารณาให้รอบคอบ แต่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการยกร่างนี้คงได้พิจารณาเห็นว่า นับวันคอมพิวเตอร์มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้นโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ ดังนั้นโอกาสที่บุคคลเหล่านี้ซึ่งต้องใช้คอมพิวเตอร์เป็นประจำจะไปกระทำการที่เป็นความผิดได้โดยง่าย ดังนั้นองค์ประกอบความผิดที่สำคัญและจำเป็นเสมอสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือคำว่า *"โดยมิชอบ"* ซึ่งจะเป็นเส้นแบ่งที่ดีระหว่างการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ผิดกฎหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เป็นความผิดอาญาซึ่งหากนำความผิดส่วนนี้ไปบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาในลักษณะเดียวกับความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ก็จะทำให้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีหรือกฎหมายวิธีพิจารณาหรือที่เรียกว่ากฎหมายวิธีสบัญญัตินั้นต้องใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่นกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีในศาลแขวงเป็นหลัก แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้สร้างกลไกพิเศษขึ้นมาโดยมี *"พนักงานเจ้าหน้าที่"* ซึ่งได้แก่บุคคลที่มีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มาทำหน้าที่ในการสืบสวนและสอบสวนโดยมีอำนาจหน้าที่ในการรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งต้องใช้วิธีการทางคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์สำหรับพิสูจน์การกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำผิด

พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้มี *"พนักงานเจ้าหน้าที่"* โดยให้มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ขณะเดียวกันพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ตัดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ด้วยเหตุผล ๒ ประการ ประการแรกคืออำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีหลายเรื่องยังคงควรเป็นของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่อยู่ด้วยไม่ว่าการจับ ควบคุมตัว รวมทั้งการรับแจ้งความร้องทุกข์ รวมตลอดไปถึงการทำสำนวนการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ส่วนสิ่งที่เจ้าพนักงานอื่นไม่มี คืออำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ เป็นหลัก ประการที่สองคือ การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มักจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่นในลักษณะของการกระทำความผิดหลายบทหรือหลายกระทงต่างวาระกัน ซึ่งความผิดฐานอื่นนั้นไม่อยู่ในอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

การจะเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ซึ่งเกี่ยวพันและเชื่อมโยงกันระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้กับเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งเป็นเรื่องยาก ดังนั้นจึงได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙ ว่าให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติและรัฐมนตรีมีอำนาจร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการประสานงานระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้กับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในเรื่องการจับ ควบคุม ค้น การทำสำนวนการสอบสวนและการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับการวางระเบียบตามมาตรา ๒๙ ดังกล่าว และมีข้อสังเกตว่าระเบียบดังกล่าวที่จะต้องออกร่วมกันนั้นเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานในเรื่องการดำเนินคดีระหว่าง *"พนักงานเจ้าหน้าที่"* ตามพระราชบัญญัตินี้กับ *"เจ้าพนักงาน"* ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเท่านั้น แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หน่วยงานนั้นย่อมมีอำนาจออกระเบียบเพื่อบังคับใช้กับ *"พนักงานเจ้าหน้าที่"* หรือ *"เจ้าพนักงาน"* ในสังกัดของตนได้เอง

ข้อดีของการที่มาตรา ๒๙ กำหนดให้ออกเป็นระเบียบเรื่องการประสานงานทำให้เกิดความยืดหยุ่นและคล่องตัว โดยสามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมและอาจออกเป็นระเบียบเฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้ หรือเมื่อมีปัญหาข้อสงสัยในวิธีปฏิบัติต่างๆ ก็อาจออกระเบียบแก้ไขเพิ่มเติมมาได้เป็นระยะๆ ตามความเหมาะสมและจำเป็น

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เห็นชอบตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการวิสามัญให้รัฐบาลรับไปพิจารณาดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนี้

(๑) รัฐบาลควรเตรียมการในเรื่องการออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องออกตามความในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ทันก่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้

(๒) รัฐบาลควรพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานรองรับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ทำนองเดียวกับสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ของกระทรวงยุติธรรม หรือสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๓) เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีผลกระทบโดยตรงต่อผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ ดังนั้นเพื่อให้บุคคลดังกล่าวได้ทราบถึงสาระสำคัญในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้บุคคลดังกล่าวรับทราบด้วย

โดยสรุป การดำเนินการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพจะต้องมีการออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบที่เกี่ยวข้องซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงควรติดตามการออกกฎหมายลำดับรองดังกล่าวต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนที่เกี่ยวกับ “พนักงานเจ้าหน้าที่” ก็น่าเป็นห่วงเพราะพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการสืบสวนสอบสวนความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงควรมีสังกัดของหน่วยงานให้ชัดเจน เช่นในชั้นแรกอาจตั้งเป็นลักษณะของสำนักงานชั่วคราวสังกัดอยู่ในสังกัดของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารก่อน เพื่อที่หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้ประสานงานได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งการต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าพนักงานสอบสวนคดีพิเศษมาฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็น *“พนักงานเจ้าหน้าที่”* เพื่อใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ ซึ่งกำหนดไว้เป็นพิเศษสำหรับ *“พนักงานเจ้าหน้าที่”* ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น

ผู้เขียนในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ในชั้นกรรมาธิการวิสามัญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติหวังว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีส่วนสร้างเสริมสังคมไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าตามเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๘ ตอนที่ ๒๗ก. ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

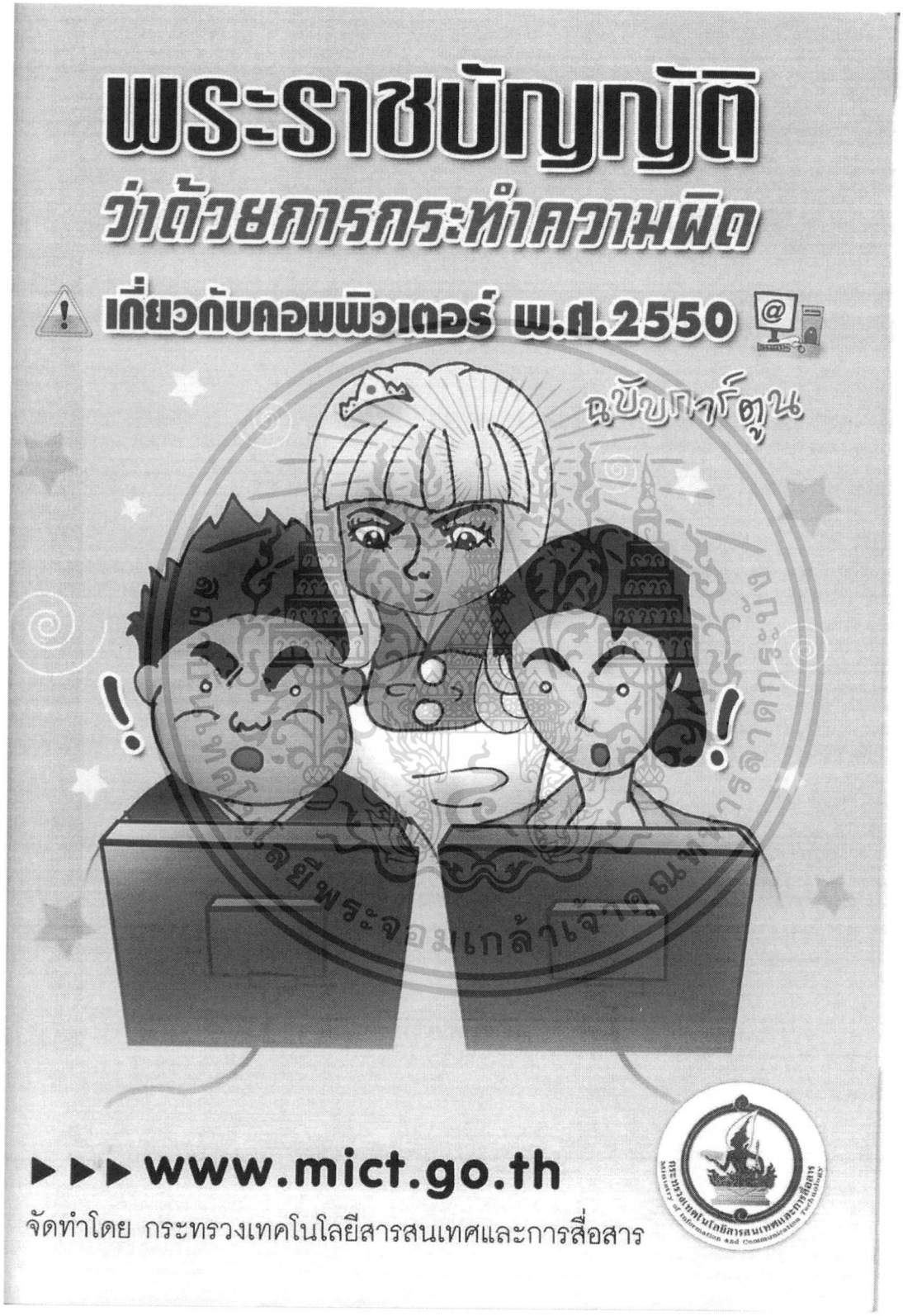
นายพรเพชร วิชิตชลชัย จบการศึกษานิติศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนติบัณฑิตไทย Master of Laws (Harvard University) และผ่านการฝึกอบรมได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงวิธีดำเนินคดีแพ่ง จาก University of California at Hastings วิธีดำเนินคดีอาญาจาก U.S. Department of Justice และประกาศนียบัตรทรัพย์สินทางปัญญาจาก World Intellectual Property Organisation นอกจากนั้นยังจบหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรจากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ. ๔๑)

นายพรเพชร วิชิตชลชัย รับราชการครั้งแรกในตำแหน่งนิติกร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อมาได้รับทุนรัฐบาลไปศึกษาวิชากฎหมาย ณ ต่างประเทศ ตามความต้องการของศาลยุติธรรม จึงได้โอนมารับราชการตุลาการกว่า ๓๐ ปี และเคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาทั้งในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นอาจารย์สอนกฎหมายวิชากฎหมายลักษณะพยานทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งรวมทั้งที่สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา มีผลงานตำรา งานวิจัยและบทความทางวิชาการหลายเรื่อง นอกจากนั้นปัจจุบันยังเป็นบรรณาธิการหนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาของสำนักงานศาลยุติธรรมด้วย

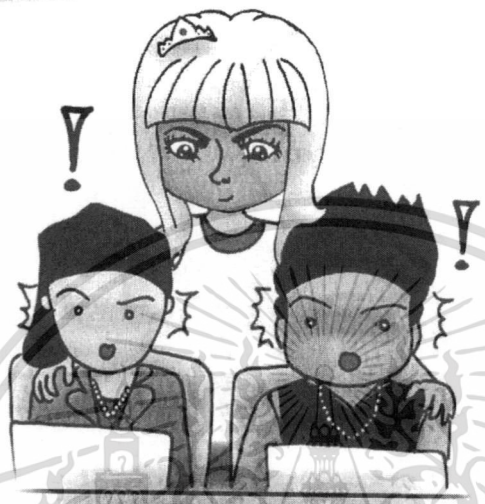
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ
พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ฉบับการ์ตูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอปอล : นี่ๆ พวกเธอกำลังทำอะไรกันอยู่ รู้ไว้ด้วยนะว่า ใครที่ชอบส่งภาพโป๊ หรือคลิปแอบถ่ายเนี่ย ตอนนี้มี พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ออกมาแล้วนะ หากยังส่งอะไรไม่ระวังอีกมีสิทธิ์โดนจับได้นะจ๊ะ อย่าหาว่าพี่ไม่เตือน

ไมเคิล : ผมแค่เช็คอีเมลล์เฉยๆ พวกผมรู้แล้วครับว่าตอนนี้มี พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ออกมาใหม่ แล้วยังรู้อีกด้วยว่า เขาเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2550 ที่ผ่านมา ข่าวลงเกือบทุกวัน ไม่รู้ก็เชยแย่สิพี่ ใช่เปล่าแจ๊ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไมเคิล : เริ่มกลัวบ้างแล้วล่ะสิ พวกที่โพสต์ข้อความเท็จทำให้คนอื่นเสียหายน่ะติดคุกหัวโตแน่เพราะตาม พ.ร.บ. บอกว่าอาจได้รับโทษถึง 5 ปี หรือปรับเป็นแสนเลยทีเดียวหรือไม่แน่อาจโดนทั้งติดคุกและปรับก็ได้นะ ไปลองหาคู่มือมาดูบ้างล่ะเพื่อนเดี๋ยวจะหาว่าเราไม่เตือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไมเคิล : พี่ๆ ความหมายของข้อมูลที่ไม่เหมาะสมตามที่ระบุในพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์คืออะไรครับ

โอปอล : อ่อ...หมายถึงข้อมูลอันเป็นเท็จที่ส่งผลกระทบต่อประเทศ ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชนหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย ข้อมูลที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย รวมถึงข้อมูลลามกอนาจาร ถ้ามีใครนำข้อมูลเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ รวมถึงเผยแพร่หรือส่งต่อนะ มีความผิดได้รับโทษไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเลยนะจ๊ะน้องสุดหล่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แจ๊ค : วันก่อนนายได้เห็นข่าวที่ตำรวจเขาจับแก๊งตัดต่อภาพโป๊ของนางแบบดัง แล้วเอาไปเผยแพร่บนเว็บไซต์หรือเปล่า

ไมเคิล : เห็นสิ...ได้ยินว่าเขาทำงานกันเป็นทีมเลยนะ แต่ก็โดนตำรวจจับได้อยู่ดี งานนี้ได้ข่าวว่านอกจากแก๊งนี้จะติดคุก 3 ปีแล้ว ยังอาจจะโดนปรับ 6 หมื่นด้วย ใครทำก็ไม่คุ้มจริงๆ นะงานนี้ นายอย่าคิดทำเชียวนะแจ๊ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิม : แน่นอนระดับฉันจำได้ทุกเรื่อง เธอเตือนเพื่อนเธอบ้างนะ ถ้าเพื่อนเธอยังไม่เลิกการกระทำแบบนี้อีกระวังให้ดี เพราะเห็นข่าวว่าตอนนี้มีกฎหมายออกมาเอาโทษกับพวกแฮกเกอร์ได้แล้ว การแฮกเข้าไประบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่มีมาตรการป้องกัน มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น ถ้าแฮกไปดูข้อมูลชาวบ้าน มีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทและถ้าแฮกเข้าไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูล หรือทำให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์เขาล่ม มีโทษหนักเลยนะสูงสุดถึง 20 ปีเชียวนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอปอล : จะไปเล่นเน็ต หรือจะไปหาน้องแนนซี่ ลูกสาวร้านเน็ตกันแน่!! อย่าลืมบอกน้องเขาด้วยนะว่าพ.ร.บ. คอมพิวเตอร์กำหนดให้ผู้ให้บริการร้านเน็ตเก็บข้อมูลการใช้บริการไม่น้อยกว่า 90 วันนะ ถ้าหากลูกค้าที่เข้ามาใช้คอมพิวเตอร์ร้านน้องเขาทำความผิด ตำรวจจะได้สืบหาตัวผู้กระทำความผิดได้ไม่ยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไมเคิล : น้องแนนซี่ ลูกสาวร้านอินเทอร์เน็ต เขาฝากถามว่า ร้านเขาต้องเก็บข้อมูลอะไรบ้างนะครับ ในฐานะผู้ให้บริการ

โอปอล : อ๋อ ผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ต ต้องเก็บข้อมูล 3 ส่วน ดังนี้จ้ะ

1. ข้อมูลที่สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการได้ เช่น ชื่อ สกุล หรือ หมายเลขบัตรประชาชน เป็นต้น
2. วันเวลาที่ลูกค้ามาเข้าใช้และเลิกใช้เครื่อง
3. หมายเลขเครื่องที่ใช้ IP Address

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอปอล : เพื่อนๆ พี่ๆ รู้ไหมคะว่าเดี๋ยวนี้ การระงับ หรือบล็อกเว็บไซต์ ที่มีถ้อยคำและเนื้อหากระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน กระทรวงไอซีที หรือผู้ให้บริการไม่สามารถกระทำได้โดยตรงแล้วนะคะ ต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอปอล : ถ้าน้องไมเคิลของพี่ พบเว็บไซต์พวกนั้น น้องสามารถแจ้งกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้เลยค่ะ หลังจากนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะยื่นคำร้องพร้อมแสดงหลักฐานเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งระงับเว็บไซต์ค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

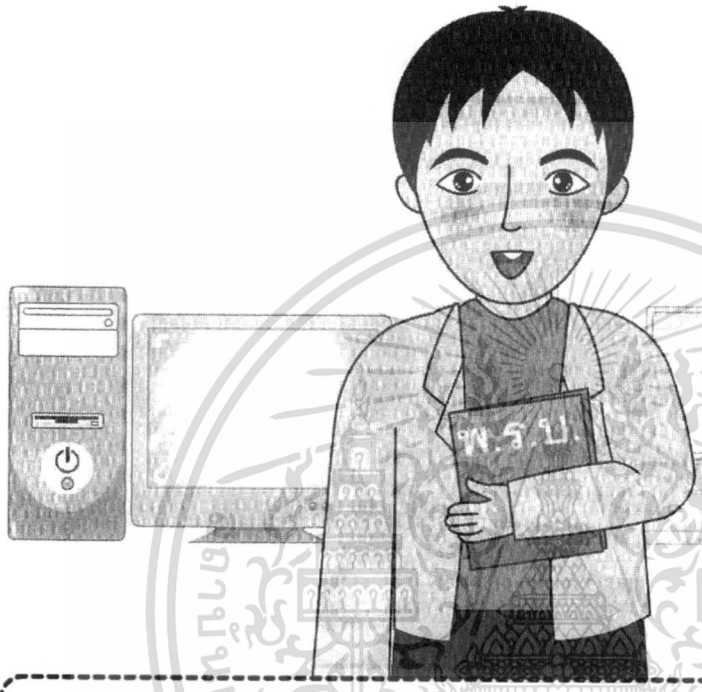
พิม : ไมเคิลเคยได้รับอีเมลล์แปลกๆ ที่ชอบส่งมาโฆษณาขายสินค้าอะไรแบบนี้หรือเปล่า

ไมเคิล : เคยได้รับเหมือนกัน พวกแสปมเมลล์เนี่ย น่ารำคาญมากไม่รู้ว่าใครส่งมา จะเช็คแหล่งที่มาก็ไม่ได้ บางทีก็ส่งมาเยอะ จนเมลล์ผมเต็มเลย

พิม : ไม่รู้ว่าส่งไวรัสมาด้วยหรือเปล่า พี่ไม่กล้าเปิดอ่านเลย โชคดีนะที่ตอนนี้เราสามารถเอาผิดกับคนที่ชอบส่งอีเมลล์รบกวนการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ผู้อื่น หรือปกปิดปลอมแปลงแหล่งที่มาได้แล้วตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พวกนี้มีสิทธิ์ได้รับโทษปรับถึงแสนบาทเลยทีเดียว

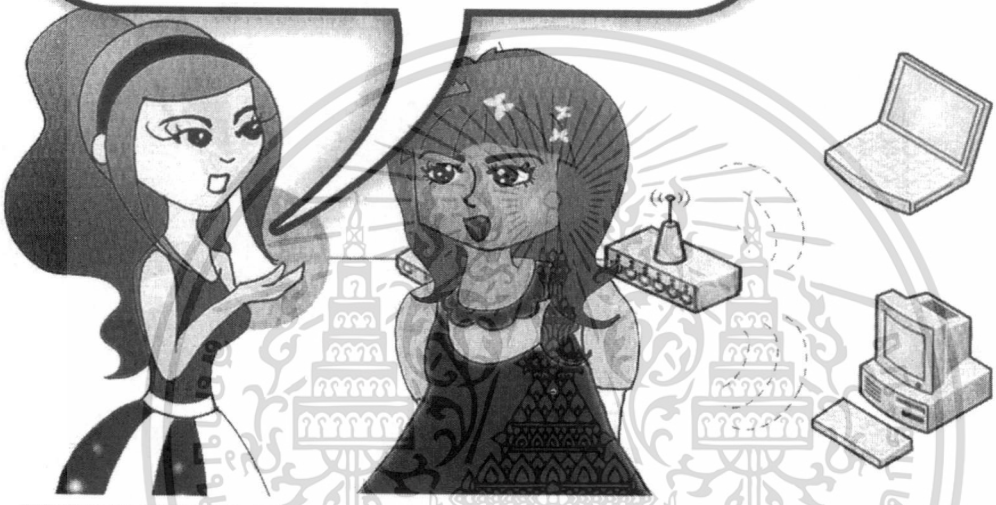
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไมเคิล : ทุกท่านทราบไหมครับว่า พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฉบับนี้ สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดนอกประเทศไทยได้แล้วนะครับ หากมีใครไปเปิดเว็บไซต์ในต่างประเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูล ดูหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ ทำลายความมั่นคงละเมิดกระบวนการยุติธรรม หรือสร้างความตื่นตระหนกแก่ประชาชนคนไทยก็ถือเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายฉบับนี้ จะได้รับโทษภายในราชอาณาจักรไทยครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

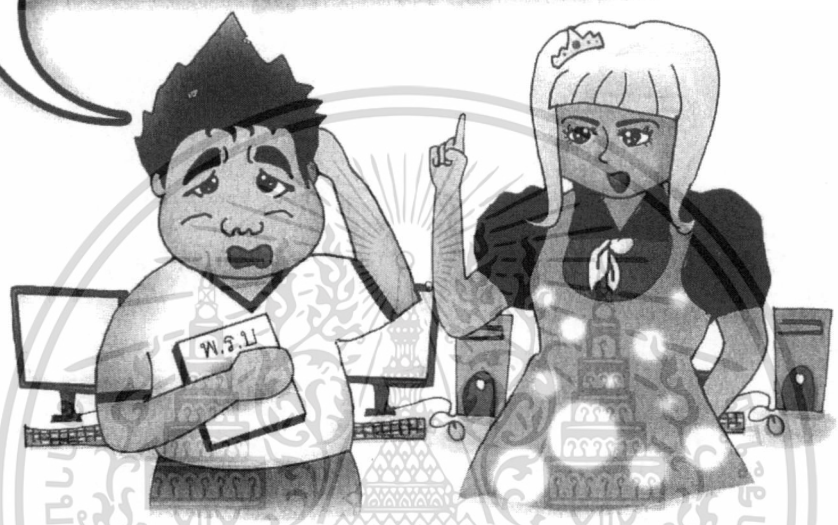
พิม : นี่เธอ เพื่อนฉันเขาเปิดเว็บไซต์ให้คนมาโพสต์ซื้อสินค้ากันทางเว็บไซต์ได้ เขาต้องเก็บข้อมูลอะไรบ้าง เธอรู้ไหม

โอปอล : แหมเธอ มีเหรอ เรื่องไหนฉันไม่รู้บ้าง ผู้ให้บริการพวกเว็บขายสินค้า ต้องเก็บข้อมูลรหัสประจำตัวผู้ใช้บริการหรือข้อมูลที่สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการได้ เช่น ข้อมูลผู้ซื้อและผู้ขายสินค้า ข้อมูลวันเวลาเข้าใช้บริการ และถ้าเว็บไซต์นั้นมีเว็บบอร์ด ให้เก็บข้อมูลของผู้ที่มาโพสต์ด้วย และถ้าเธออยากรู้ข้อมูลมากกว่านี้ เธอไปอ่านประกาศกระทรวงไอซีทีเพิ่มเติมได้ ซึ่งในประกาศจะอธิบายอย่างละเอียดเลยว่า ผู้ให้บริการหมายถึงใครบ้าง แบ่งเป็นกี่ประเภท และบอกไว้ด้วยว่า ผู้ให้บริการแต่ละประเภทต้องเก็บข้อมูลอะไรบ้าง ลองไปหาอ่านดูนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แจ๊ค : พี่โอปอลแจ็คอ่านคู่มือ พ.ร.บ. แล้วยังสงสัยอยู่เลยครับ บางหน้าก็อ่านไม่ค่อยเข้าใจ ทำอย่างไรดีครับ

โอปอล : ไม่ยากเลย ถ้าเธออ่านแล้วมีข้อสงสัย สามารถโทรศัพท์ไปสอบถามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายเลขโทรศัพท์ 1111 นะจ๊ะ เพราะเขามีหน้าที่ให้ความรู้และอธิบายความหมายให้เธอเข้าใจได้ นอกจากนี้อย่าลืมคลิกเข้าไปติดตามข่าวสารเพิ่มเติมที่เว็บไซต์ www.mict.go.th ด้วยเพราะว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีความสำคัญต่อพวกเราทุกคน เนื่องจากเราต้องใช้คอมพิวเตอร์กันทุกวัน เข้าใจแล้วนะจ๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แจ็ค : ไมเคิล ฉันจะไปสมัครเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของกระทรวงไอซีทีนะ นายไปด้วยกันเปล่า

ไมเคิล : แจ็ค นายอย่ามั่ว พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ไม่ใช่ว่าใครอยากเป็น ก็เป็นได้เลยนะ

แจ็ค : แล้วทำไงล่ะ

ไมเคิล : พนักงานเจ้าหน้าที่ คือ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีไอซีทีกำหนดไม่ใช่ว่าเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์เก่งแล้วเป็นได้เลยนะ ตอนนี้นายไปเรียนรู้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ให้ดีก่อนไป

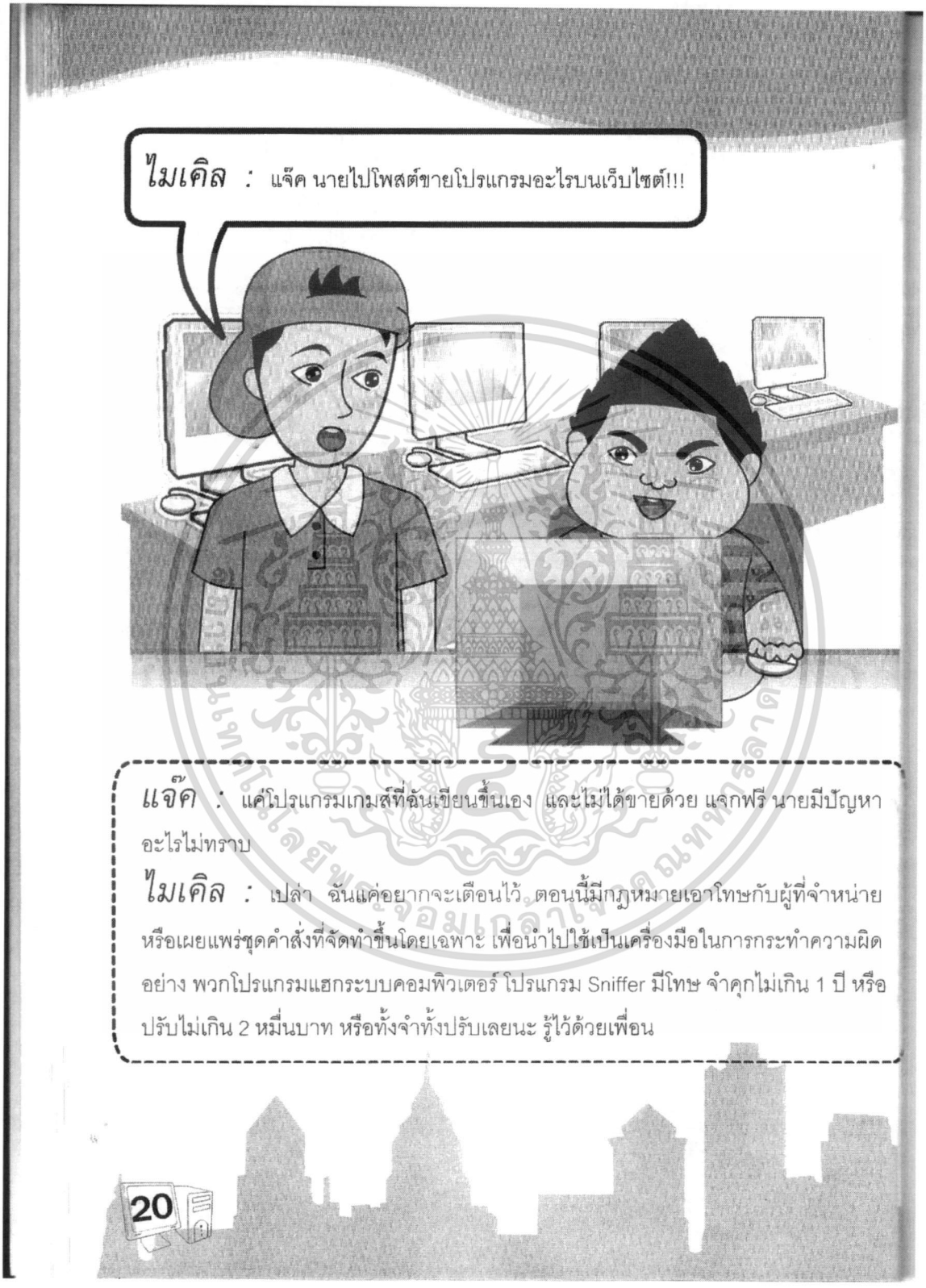
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิม : โอปอลฉันได้ข่าวว่าพวกที่ดักรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นระหว่างส่งในระบบ ตอนนี้เขามีบทลงโทษน่ากลัวเลยใช่ไหม

โอปอล : ถูกต้องแล้วจ้ะ ลองดูจากพ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์สิเขาระบุไว้ว่า หากใครกระทำด้วยวิธีการทางอิเล็คทรอนิกส์เพื่อดักรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ และข้อมูลนั้นไม่ได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเลยนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไมเคิล : รู้ไหมว่า ถึงแม้จะไม่ได้ทำเอง แต่ถ้าผู้ให้บริการสนับสนุน หรือยินยอมให้มีคนมาโพสต์ รูปโป๊ หรือว่าโพสต์ข้อความเท็จ ที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย หรือข้อความความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายในเว็บไซต์ของตนเอง ต้องรับโทษเช่นเดียวกับคนที่เข้าโพสต์ คือต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเลยนะนาย!!

แจ็ค : จริงเหรอ ต้องรีบไปลบแล้วล่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไมเคิล : รู้ไหมว่า ถึงแม้จะไม่ได้ทำเอง แต่ถ้าผู้ให้บริการสนับสนุน หรือยินยอมให้มีคนมาโพสต์ รูปโป๊ หรือว่าโพสต์ข้อความเท็จ ที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย หรือข้อความความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายในเว็บไซต์ของตนเอง ต้องรับโทษเช่นเดียวกับคนที่เข้าโพสต์ คือต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเลยนะนาย!!

แจ็ค : จริงเหรอ ต้องรีบไปลบแล้วล่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แจ๊ค : จริงเหรอ ใครเอาภาพน้องเขามาโพสต์เนีย แล้วคนตัดต่อภาพเขาจะมีความผิดตามพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ไหมเนี่ย

ไมเคิล : กฎหมายไม่ได้โหดร้ายขนาดนั้นหรอกนาย เขาจะลงโทษเฉพาะผู้ที่มีเจตนาร้ายนำเข้าหรือเผยแพร่ภาพตัดต่อของผู้อื่น แล้วทำให้ผู้อื่นเสียหายเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แจ๊ค : พี่พิม วันก่อน ผมนั่งเล่นร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่เพลิน ๆ มีผู้ชายคนหนึ่งเขาเข้ามาแล้วบอกว่าตัวเองเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ จะมาขอสอบถามข้อมูลบางอย่าง พี่เจ้าของร้านเขาก็งง ทำอะไรไม่ถูกเลย

พิม : แล้วผู้ชายคนนั้น เขาแสดงบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เจ้าของร้านดูหรือเปล่าล่ะ

แจ๊ค : อ้าว ต้องแสดงบัตรด้วยเหรอ

พิม : ใช่สิ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ระบุไว้ว่า ในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นถ้าเขาไม่แสดงบัตร อาจเป็นคนแอบอ้างก็ได้นะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอปอล : นี่ไมเคิล แจ็ค เขาอยากเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่มากเลยเหรอ แล้วเขารู้หรือเปล่าว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ก็มีสิทธิ์ติดคุกได้นะ ถ้าเปิดเผยหลักฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการโดยไม่สมควร อาจรับโทษจำคุกถึงสามปี หรือปรับ 6 หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ หรือแม้กระทั่งตัวเองไม่ได้เป็นคนเปิดเผยเอง แต่กระทำการโดยประมาททำให้คนอื่นล่วงรู้ ก็มีสิทธิ์ได้รับโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเลยนะ รู้แบบนี้ยังอยากเป็นหรือเปล่า

ไมเคิล : คงต้องไปบอกแจ็คแล้วล่ะ ว่าการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังมากเลยนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แจ๊ค : เมื่อคืนนี้พี่เห็นข่าวทางทีวี ที่แจ้งว่าพนักงานเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ สั่งยึดอายัดเครื่องคอมพิวเตอร์ของพวกแฮกเกอร์หรือเปล่าครับ

พิม : เห็นแล้วจ้ะ เธอรู้ไหมว่าก่อนจะยึดอายัดเครื่องได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องขอหมายศาลในการยึดอายัดเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ต้องสงสัยไว้ เพื่อหาหลักฐานกระทำความผิด นอกจากนี้โดยปกติ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถสั่งยึดอายัดไว้เกิน 30 วันได้ นอกจากมีเหตุจำเป็นต้องยึดนานกว่านั้น ก็ต้องยื่นคำร้องต่อศาลก่อน เพื่อขอขยายเวลายึดอายัด แต่ขยายเวลาได้ไม่เกิน 60 วันจ้ะ

แจ๊ค : อ๋อ .. อย่างงั้นหรือครับ ผมนึกว่าอยากยึดกี่วันก็ทำได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอปอล : ก่อนอื่นเลยนะแจ๊ค เธอต้องไปลดความอ้วนก่อน

แจ๊ค : มันเกี่ยวกันด้วยเหรอพี่

โอปอล : อะ อ่ะ อะ ฉันพูดเล่น เธอต้องเรียนจบระดับปริญญาตรีขึ้นไป ในสาขาวิชา วิศวกรรมศาสตร์, วิทยาการคอมพิวเตอร์, เทคโนโลยีสารสนเทศ, สถิติศาสตร์, นิติศาสตร์, รัฐศาสตร์, หรือว่ารัฐประศาสนศาสตร์ ลองไปอ่านประกาศกระทรวงไอซีทีดูซิน้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอปอล : พิม แจ็คเขาอยากเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่มากเลย ฉันเลยแนะนำเขาให้เรียนให้จบในสาขาที่กำหนดตามที่ระบุในประกาศกระทรวงไอซีทีที่ว่าด้วยเรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติพนักงานเจ้าหน้าที่นะเธอ

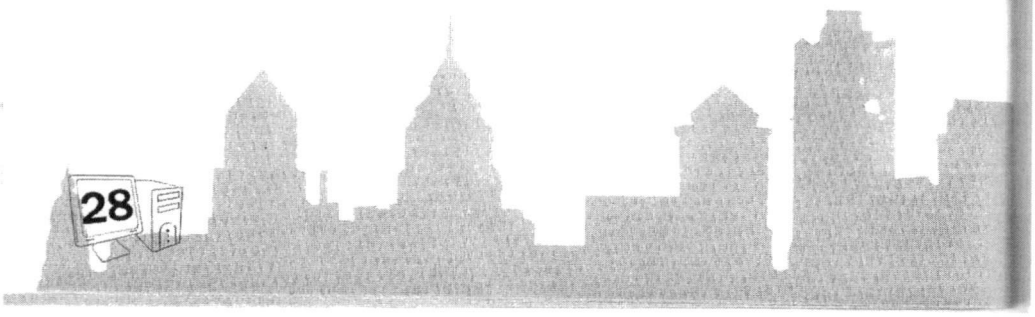
พิม : ฉันก็มีเพื่อนที่เป็นพนักงานอยู่นะ เห็นเขาเล่าว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องผ่านการอบรมด้านจริยธรรม สืบสวน สอบสวน ความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ และการพิสูจน์หลักฐานทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะมีหลักสูตรให้อบรมทั้งแบบมาตรฐานสากล ใช้อบรมให้กับบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีทั่วไป และ แบบหลักสูตรเร่งรัดใช้อบรมให้กับบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีพิเศษ...ด้วยนะเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

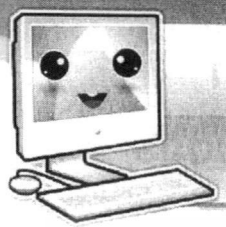
แจ๊ค : พี่โอปอลครับ คนที่ส่ง Spam mail ไปให้คนอื่น มีความผิดตามพ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 หรือเปล่าครับ

โอปอล : ก็ต้องพิจารณาองค์ประกอบด้วย ว่าทำให้คนอื่นเกิดความเสียหายหรือไม่ การส่ง Spam mail จะมีความผิดก็ต่อเมื่อมีการปกปิดแหล่งที่มาหรือไม่ ถ้าไม่มีการปกปิดก็ไม่สามารถเอาความผิดตามข้อหานี้ได้ แต่ถ้าทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนรำคาญก็สามารถใช้กฎหมายอาญาแจ้งความฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่ส่งมาได้จ้ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

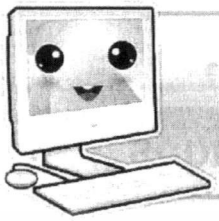

การกระทำใดที่เรียกว่า ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

- การนำเข้าและเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งคนอื่นๆ สามารถเข้าไปดูได้ เช่น ข้อมูลลามกอนาจาร ข้อมูลความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ข้อมูลเท็จที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ทำให้ผู้อื่นเสียหาย
- การนำภาพตัดต่อ ดัดแปลง เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยมีเจตนาทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ได้รับความอับอาย
- แฮกระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกัน เช่นปลอมแปลง Password เพื่อเข้าใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น
- เข้าไปดูหรือขโมยข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยที่เจ้าของไม่อนุญาต
- ทำการปลอมแปลง ทำลายหรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยที่เจ้าของไม่อนุญาต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

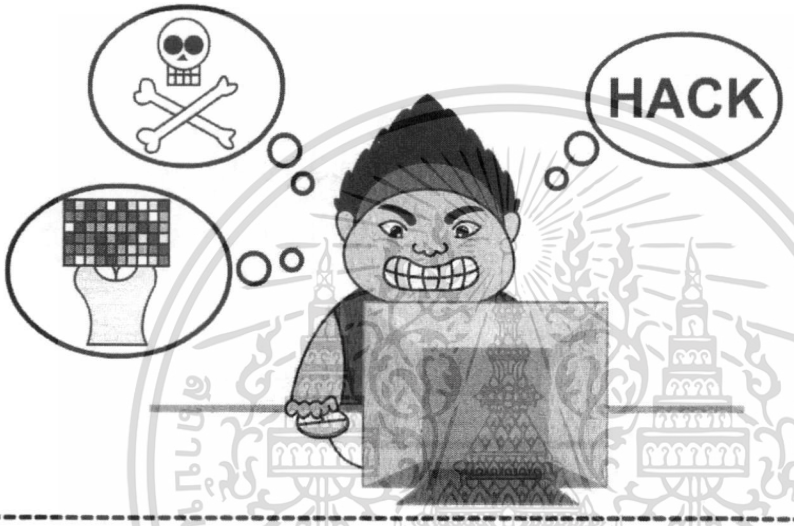
การกระทำใดที่เรียกว่าความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

- ขัดขวาง หรือรบกวนการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น ทำให้ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ
- แอบดักรับข้อมูลของผู้อื่น ระหว่างการส่งข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์
- ส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออีเมล์ที่ปลอมแปลงแหล่งที่มา (Spam Mail) ทำให้รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น
- นำมาตรการป้องกันระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไปเผยแพร่ทำให้เกิดความเสียหาย
- จำหน่ายหรือเผยแพร่โปรแกรมสำหรับใช้กระทำความผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้องกันอย่างไรให้ปลอดภัยจากการกระทำผิด

- ไม่ตัดต่อและเผยแพร่ภาพตัดต่อของผู้อื่น ที่ทำให้เขาเสียหายหรือเสียชื่อเสียง
- ก่อนดาวน์โหลดโปรแกรมหรือข้อมูลจากเว็บไซต์ ควรอ่านเงื่อนไขให้ละเอียดเสียก่อน
- ไม่ฟอร์เวิร์ดอีเมลล์ หรือ Clip ภาพลามกอนาจาร หรือข้อความที่ไม่เหมาะสม
- ไม่เผยแพร่ Spam mail หรือไวรัส
- ไม่เปิดเผยมาตรการระบบคอมพิวเตอร์ให้ผู้อื่นล่วงรู้
- ไม่ขโมยข้อมูลระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น
- ระวังการ Chat กับคนแปลกหน้า อย่าหลงเชื่อเขาง่ายๆ

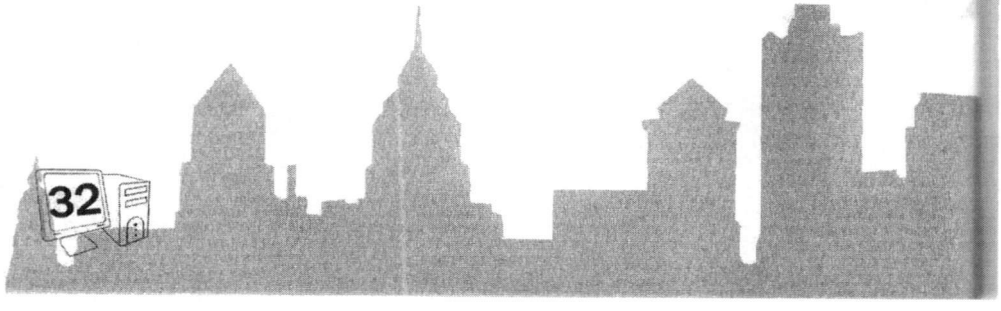
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้องกันอย่างไรให้ปลอดภัยจากการกระทำผิด

- อย่าลืม ลงโปรแกรมป้องกันไวรัสและสปายแวร์
- ไม่แฮกระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น
- ไม่ควรบันทึก Password ไว้ในคอมพิวเตอร์และควรเปลี่ยน Password ทุกๆ 3 เดือน
- ไม่แอบดักรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น
- ไม่นำเข้าข้อมูลหรือภาพลามก อนาจาร เข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์
- อย่าแอบเข้าใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยที่เจ้าของไม่อนุญาต
- ให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสืบสวน สอบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

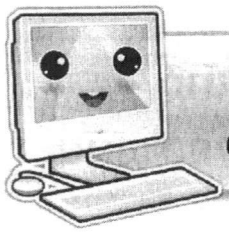
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการหาตัวผู้กระทำความผิด

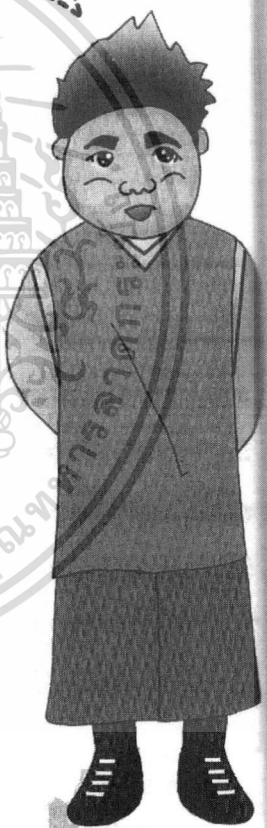
- ส่งหนังสือสอบถาม เพื่อเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องให้ถ้อยคำ เอกสาร ข้อมูลหลักฐานต่างๆ
- เรียกข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ (Traffic data) จากผู้ให้บริการได้
- ส่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บริการ ที่สามารถทำให้ระบุตัวผู้ใช้บริการได้
- รับแจ้งความ สืบสวน สอบสวน ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตาม พ.ร.บ.ฉบับนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการหาตัวผู้กระทำความผิดที่ต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนดำเนินการ

- ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์และข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์
- สั่งให้ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์
- ตรวจสอบระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
- ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทำการถอดรหัสลับ
- ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเพื่อใช้สืบหาการกระทำความผิด
- ระงับการเผยแพร่เว็บไซต์ที่มีข้อมูลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง ขัดต่อความสงบเรียบร้อย และผิดศีลธรรมอันดี (Block Website)
- สั่งห้ามจำหน่าย เผยแพร่ ระงับการใช้ ทำลาย แก้ไข หรือกำหนดเงื่อนไขการใช้ ครอบครอง เผยแพร่โปรแกรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น โปรแกรมแฮกระบบคอมพิวเตอร์ โปรแกรมไวรัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอปอล : หมายถึง ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น อย่างเช่น ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมและการกระจายภาพและเสียง, ผู้ให้บริการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่าง ISP หรือผู้ให้บริการเข้าถึงระบบในองค์กร, ผู้ให้บริการเช่าระบบคอมพิวเตอร์หรือให้เช่าบริการโปรแกรมประยุกต์ต่างๆ, ร้าน Internet Cafe และผู้ให้บริการร้านเกมส์ออนไลน์จ๊ะ รวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แจ๊ค : ผมเข้าใจความหมายของผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ตแล้วครับ ส่วนผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่นเนี่ยคือใครบ้างครับ

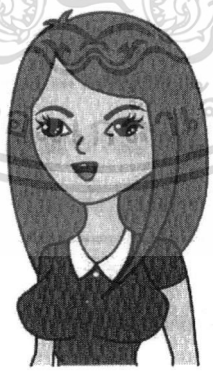

โอปอล : แหม ถามละเอียดยิบเชียว ดีนะเนี่ย ฉันฉลาด เลยตอบได้ ฮะ ฮ่ะ ฮะ ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น อย่างเช่น ผู้ให้บริการข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่าน Application ต่างๆ เช่น Webboard, Blog, e-Commerce และ Web Services ไงจ๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

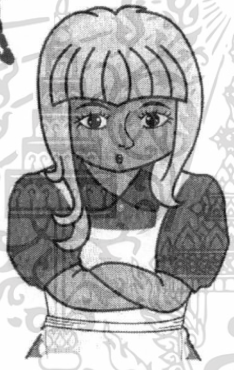
ผู้ให้บริการ ควรทำอย่างไรไม่ให้ผิดกฎหมาย

- เก็บรักษาข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ ไม่น้อยกว่า 90 วัน
- เก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการได้ ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน
- ไม่สนับสนุนหรือยินยอมให้ผู้ใช้บริการนำเข้า หรือเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ เช่น ข้อมูลลามกอนาจาร ข้อมูลความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ข้อมูลเท็จที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศทำให้ผู้อื่นเสียหาย เป็นต้น
- ระงับการเผยแพร่เว็บไซต์ที่มีข้อมูลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี (Block Website) ตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่
- ให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการสืบสวน สอบสวน หาตัวผู้กระทำความผิด อย่างเช่น ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุเชื่อว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับข้อมูลจราจรคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้บริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตให้กับอาจารย์ นักศึกษา และเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่า 1,000 เครื่องในมหาวิทยาลัย ควรจะต้องทำอย่างไรในการเก็บข้อมูลจราจรจำเป็นต้องจดชื่อนักศึกษาที่เข้าห้องแล็ปหรือไม่ ว่าเข้ามาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์วันเวลาใด

การใช้งานคอมพิวเตอร์จะต้องผ่าน Server อยู่แล้ว ซึ่งใน Server จะมี Log file ซึ่งสามารถเก็บจากที่นั่นก็ได้ แต่ควรให้อาจารย์ นักศึกษามี Username Password เป็นของตัวเอง และจะต้อง login ในชื่อของตนเอง ซึ่งในทางเทคนิคสามารถกระทำได้อยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎหมายจะพิสูจน์ได้อย่างไรว่ามีการดักจับข้อมูล และมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล โดยแอบอ้างต้นทาง ทำให้ต้นทางได้รับความผิดแทน จะเอาความผิดกับแฮกเกอร์โดยการตรวจสอบได้อย่างไร

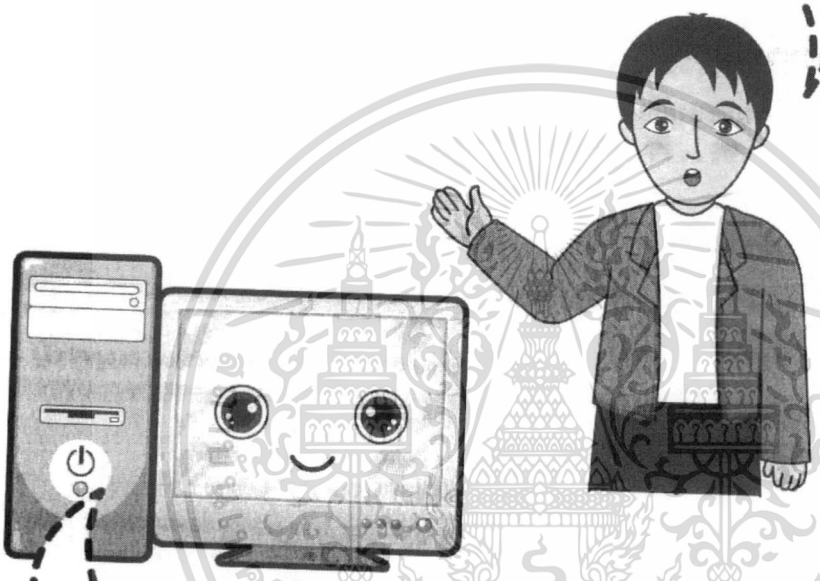

สามารถตรวจสอบได้โดยใช้หลักฐาน อย่างพยานแวดล้อมที่บ่งชี้ไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีความเชี่ยวชาญ แต่หากมีหลักฐานไม่ชัดเจน หรือไม่สามารถบ่งชี้ได้ ก็ต้องยกประโยชน์ให้จำเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระทรวงไอซีทีมีมาตรการป้องกัน และแก้ไขเว็บบอร์ด
ที่มีการเผยแพร่ภาพยนตร์ลามกหรือไม่

การดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดในรูปแบบนี้ทำได้ยากมาก เนื่องจากมีการย้าย host ไปเรื่อยๆ และพระราชบัญญัติบับนี้ ไม่ได้เน้นการบล็อกเว็บไซต์อย่างเดียว แต่จะเน้นไปที่การหาตัวผู้กระทำความผิดด้วย หากพบเว็บไซต์ใดมีการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารสามารถแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการหาตัวผู้กระทำความผิดตามพ.ร.บ.ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้